

"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm. 20 NOVEMBRE 2001 Preu 300 pts. 1,8 €

Targeta Credi Compra

Tingui sempre un crèdit a mà

- Per a les grans compres
- A tornar en 36 mesos

Demani-la a les nostres oficines

Caixa de Girona
www.caixagirona.es

"FARUS"

Redactors

Esther Bartolomé
Laura Bartolomé
Alba Bayés
Cristina Bayés
Sara Bayés
Ramon Clos
Jordi Company
Josep Mª Company
Sagrario Gallego
Esther Jofre
Rosa Mª Moret
Jaume Pratdesaba
Xènia Semis
Teresa Teixidor

I a més

L'Escola
L'Ajuntament
La Comissió de Festes

Portada de

Josep Oliva

Imprimeix

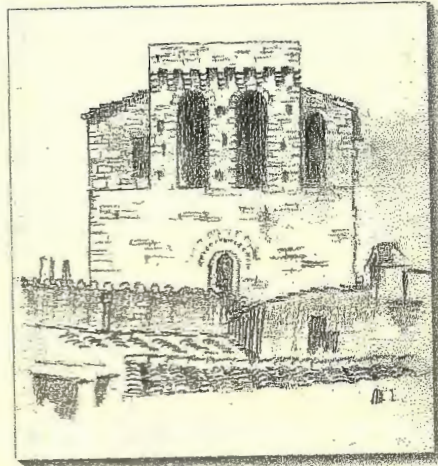
Copisteria ESTEVE

Edita

Grup de Joves "ATALAIA"

Amb la col.laboració de

Secretaria General de Joventut
Diputació de Girona

Un any més, amb l'arribada de la tardor arriba també la nostra festa major dedicada a Sant Martí, tot i que aquest any sembla que el bon temps es resisteix a marxar i la tardor climàtica es fa esperar. El número que teniu a les mans del Farus és el vint i veureu que hem intentat aplegar una mica de tot. Alguns dels articles reflexionen sobre els passats atemptats a Estats Units, un fet greu que de ben segur ens ha trasbalsat a tots plegats. D'altra banda, un dels documents curiosos que aportem en aquest número és un testament datat l'any 1730. En ell es detallen totes les pertences d'Esperança Valent i, a través d'aquest escrit, ens podem fer una idea aproximada de com es vivia fa més de dos-cents anys al nostre poble. Una de les arxiveres de l'arxiu comarcal de Figueres també ens ha fet arribar un escrit on se'ns explica quina documentació podem trobar del municipi del Far...

Aquests només són alguns comentaris sobre el que podreu llegir a continuació, i per tant no ens volem estendre més. De ben segur que vosaltres mateixos tindreu les vostres preferències.

Per acabar només dir-vos que l'exposició d'enguany l'hem dedicada a les *Eines Antiques*, coincidint amb el vintidòsè aniversari de l'exposició que el Grup de Joves va muntar sobre *Eines antigues de l'antiga pagesia altempordanesa*, una exposició que va tenir molt d'èxit i que es va exposar durant el 10 i 11 de novembre de 1979.

Fins la propera!!

SUMARI

SALUTACIÓ.....	3
SUMARI.....	4
AGENDA.....	5
LA PÀGINA DE L'ESCOLA.....	7
SI LA REALITAT ES CONVERTEIX.....	12
EN FICCIÓ	
L'EURO, LA NOSTRA MONEDA.....	13
COSES DE MÚSICS.....	16
SER DONA.....	19
PROGRAMA DE FESTES.....	20
ELS COMPTES DE LA COMISSIÓ.....	21
LA SOLIDARITAT DE EL FAR	
TEMPS DE GUERRA.....	23
EL TESTAMENT D'ESPERANÇA	
VALENT L'ANY 1730.....	24
OTOÑO.....	26
L'ASSOCIACIONISME VOLUNTARI.....	28
PERQUÈ ESTEM ENGANXATS	
ALS MÒBILS?.....	30
PARLEM AMB...JÓSEP COLL I HOSPITAL.....	32
L'AJUNTAMENT INFORMA.....	35
L'ARXIU MUNICIPAL DE EL	
FAR D'EMPORDÀ.....	36
ESCOLA DE EL FAR D'EMPORDÀ.....	38
VULL CREURE.....	42
AERÒBIC.....	43
COM ACABARÀ TOT PLEGAT?.....	44
CUINA DE FESTA MAJOR.....	45
ENIGMES DE FAMÍLIA.....	46
PENSEM GEOMÈTRICAMENT.....	47
MOVIMENTS DEMOGRÀFICS.....	48
CONTRAPORTADA.....	50

Com cada any, al voltant del dia de Sant Martí, el nostre patró, els habitants del Far d'Empordà ens disposem a celebrar la Festa Major. Enrera deixem el calorós estiu, les vacances, els dies llargs ... i ens preparem pel llarg hivern que se'ns prepara. Però és divertit recordar que hem fet al poble durant l'estiu i això és el que seguidament faré.

Els dies 2 i 3 de Juny tingué lloc la Festa Major d'Estiu, on destaquen la Caminada pels camins del nostre poble i el ja conegut i esperat per tots nosaltres "Dinar de la Vellesa" en que tota la gent gran del nostre poble va ser homenatjada i als qui se'ls va regalar, entre d'altres coses, el famós cantí per continuar amb la col·lecció iniciada fa uns anys.

El 6 de Juliol, tal i com anem fent des de fa més de 3 anys, es va

celebrar el Festival d'Aeròbic en que, totes les noies del poble varen fer una exhibició del que la Mònica els ha ensenyat durant l'any.

El 13 de Juliol el Grup de Teatre "L'olla dels maiquiets" va presentar l'obra "El Doctor Guillem" de Serafi Vieytes, al Centre Cívic.

Durant els mesos de Juliol, Agost i Setembre els nens del poble van poder assistir tots els matins al Casal d'Estiu que organitza l'Ajuntament de El Far d'Empordà amb l'Anna Fabra, la Teresa Coll, l'Anna Busquets i la Cristina Colls com a monitores. La festa de cloenda se celebrà el dia 1 de Setembre on els nens feren play-backs, teatre, balls ... i a la que hi anaren molts familiars.

Sara Bayés Quer, Novembre 2001.

SILVIA MAYOLAS RICART

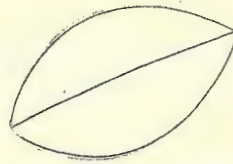
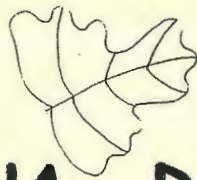
CA L'HOSTALERA

C/VILASACRA Nº 2 • 17469 EL FAR D'EMPORDÀ - GIRONA • TEL. 972 67 28 80

LES

QUADRES
RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

LA PÀGINA DE L' ESCOLA

ELS NENS I NENES DE LA CLASSE DELS PETITS SOM:

L' ARNAU (P-3), LA MARIA (P-3), EN PEDRO (P-3),
L' ORIOL (P-3), L' ALFREDO (P-4), LA INÉS (P-5),
EN RAFA (P-5), EN SAMUEL (P-5), LA SANDRA (1r) I
EN VICTOR (1r)

I SABEM MOLTES COSES DE

CAUEN TOTES LES FULLES DELS ARBRES, SE SEQUEN I DE VEGADES
ES TRENQUEN.

HI HA MOLTS CARGOLS: PETITS I GRANS.

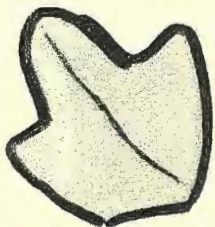

AL BOSC, HI HA BOLETS.

SE'N VAN ELS OCELLS PERQUÈ TENEN FRED.

A LA TARDOR, DE VEGADES FA SOL I DE VEGADES PLOU O ESTÀ
NÚVOL.

ELS ESQUIROLS MENGEN PINYES.

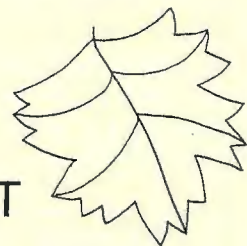
CELEBREM LA CASTANYADA. MENGEM CASTANYES I FEM UNA DANSA QUE ENS HA ENSENYAT EL MESTRE DE MÚSICA.

L'ALEJANDRO TAMBÉ ENS HA ENSENYAT LA CANÇÓ MARRAMEU TORRACASTANYES.

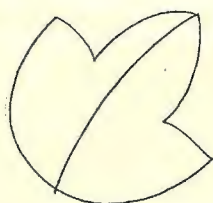
MENGEM FRUITES COM: PERES, RAÏM, CAQUIS, MAGRANES...

LA SENYORETA TRINI ENS HA ENSENYAT

D

A LA TAR DOR
NI FRED NI CALOR.

ELS ARBRES ES MUDEN
DE ROIG I DE GROC
LES FULLES TRE MOLEN
SOTA UN SOL DE FOC.

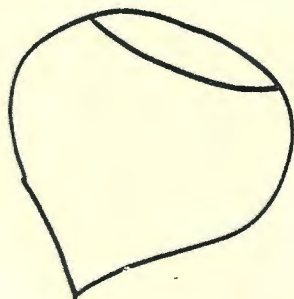
I

CASTANYA TORRADA I CALENTA
ESCALFA LES MANS I EL VENTRE.

EL VENT LES FA CAURE
LES DUU. FINS AL PORT
QUAN SURTIS DE CASA
TREPITJA-LES FORT!

T

I

LES MOSQUES S'AMAGUEN
L'HIVERN ÉS A PROP
LES FLORS, ESPANTADES,
ES TANQUEN DE COP.

E

P O E M E S

S

A L'ARBRE HI HA UNA FULLA QUE ESTÀ JA
A PUNT DE CAURE
I L'ÚLTIM RAIG DEL DIA, QUE HO SAP,
ENÇAR LA DAURA.

Els nens i les nenes de la "Classe dels Grans" hem escrit i dibuixat sobre la nostra Festa Major... Per cert, bona Festa i molts petons a tothom...

A la festa del poble hi ha moltes coses per fer. Ningú no es pot avorrir. Hi ha sardanes, misses especials, "gimkames" i, fins i tot, un sopar. Jo només he anat a les sardanes i a les misses però estic segura que aquest any faré moltes més coses!. **Laura Berja.**

A mi m'agrada jugar i menjar
 Jugo a jocs de cucanya i moltes altres coses...
 Són dos dies: El dissabte i el diumenge.
 El primer dia anem en bicicleta, i el segon dia ballem.
 Però, jo no ballo perquè no m'agrada gaire.
 A la festa, hi ha Coca-cola, aigua, Fanta i entrepans...
 Després, me'n vaig a casa a dormir.

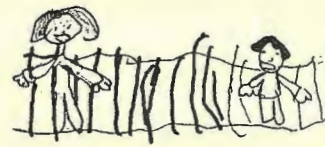
Raül García.

S' APROXÀ LA FESTA DEL FAR D'EMPORDÀ
 LA FESTA DEL NOSTRE POBLE.
 AQUEST ANY SERÀ
 ELS DIES 9, 10 I 11 DE NOVEMBRE.
 HI HAURÀ MOLTES COSES:
 BALLAREM, DANSAREM...
 VISCA LA GRESCA!!!

ALBERT MORILLO

LA FESTA MAJOR D'EL FAR.

Dissabte- Anem amb bicicleta a l' exposició de quadres.
Hi vaig acompanyat amb molts nois i noies.
Aparquem la bicicleta a fora i després Esmorzem.
Quan arriben ens donen una medalla.
A la nit fan música i mengem.

Laura E

Diumenge- Al matí surten els castellers a la plaça del poble i també surten gegants i caps grossos.
Fem jocs de cucanya i tots ballen
Ballen menys jo perquè no magrada

AARÓN

ADEU !!!!!!!!!!!

El poble fa temps que existeix. Fa anys que els avis i les avies fan la seva Festa Major.

Ara som nosaltres que, juntament amb els nostres avis, volem celebrar la Festa major: Volem continuar la tradició.

*Cal fer moltes coses: ballarem i dansarem .
Ens agradaria que tothom vingüés a la Festa*

La festa és molt divertida veniu,
veniu que us ho passareu molt bé.
Jonathan Morillo

FESTA MAJOR

BENVINGUTS AMICS I AMIGUES DEL
FAR D'EMPORDÀ I DE L'OLIVA:

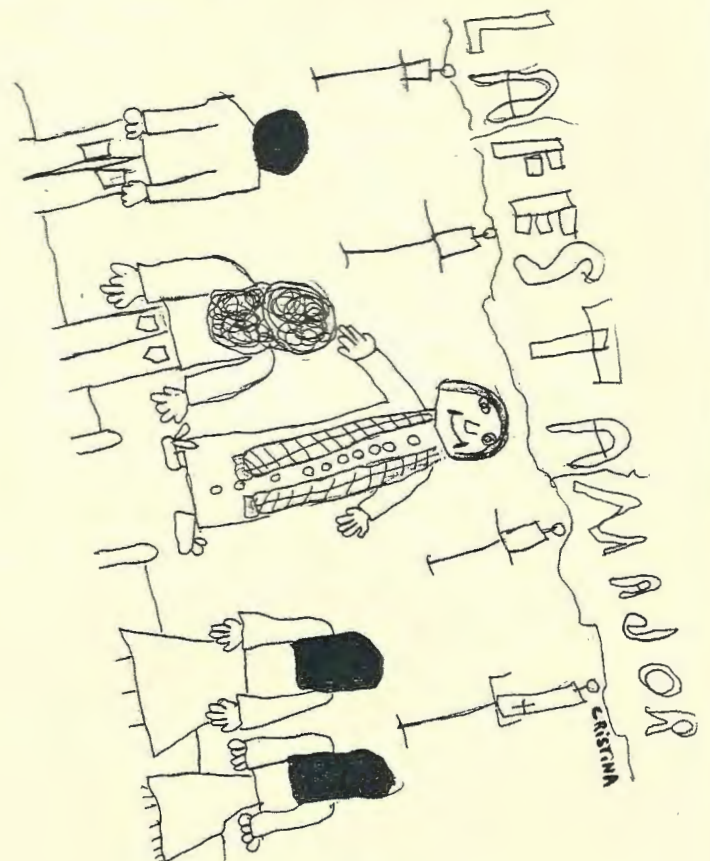
MOLT AVIAT CELEBRAREM JUNTS LA
NOSTRA FESTA MAJOR !.

A LA FESTA HI HA GIMCAMES
SARDANES I MOLTA GRESCA!!!.

NINGÚ S'HO PASSARÀ MALAMENT.

ANEM TOTS I TOTES A LA FESTA.

CRISTINA ESPADALE

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, sl.

Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 **EL FAR D'EMPORDÀ**
(Girona)

SERRALLERIA

Josep Marsal Forn

Dalt 1 - El Far d'Empordà - 17469 Tel. 972 67 21 66

SI LA REALITAT ES CONVERTEIX EN FICCIÓ

Que la realitat supera amb escreix la ficció és una cosa que més o menys tothom accepta i entèn. Ni la història d'amor més palpitant, ni el sofriment més extrem, ni el moment més trist d'una vida han passat abans en una pel·lícula que en la vida real.

El passat onze de setembre qualsevol persona que davant el televisor acabès de mirar el telenotícies del migdia va poder confirmar (si és que encara en tenia algun dubte) aquesta afirmació tantes vegades repetida. L'espectacle retrasmès en directe de l'ensorrament de les Twin Towers de la ciutat de New York va ser una de les imatges més difícils d'assumir, en tant que fet real, per a molts que, encara fent la sobretaula, es disposaven a prendre el sofà per a mirar la pel·lícula d'aquell dia de festa.

Deixant de banda les causes que han pogut conduir a la perpetració d'un acte terrorista d'aquestes dimensions sobre un gran grup de població americana innocent, i també les conseqüències que aquest està comportant en el sí d'una població afganesa condemnada, sembla ser perpetuament, a la misèria, èxode i patiment, donem una ullada a com ha calat aquest fet en tots aquells qui des de la finestreta hem pogut anar seguint dia a dia el desenvolupament del conflicte.

Els qui seguiren la retransmissió d'aquest seguit d'atemptats suïcides des de que es va detectar un primer incendi en els pisos superiors d'una de les torres, recordaran que en un primer moment ningú donava credit a que es pogués tractar de res més que d'un greu accident. En pocs segons, amb l'impacte del segon avió, i pocs moments després amb la notícia d'una tercera explosió al Pentàgon de Washington, l'ensorrament de la primera de les torres, acte seguit de la segona, i la notícia d'un quart avió no localitzat sobrevolant el cel americà, el desconcert va ser absolut. Però crec que ningú podia imaginar encara el què realment estava passant. Crec de fet que encara cap de nosaltres ho hem entès.

Però el més terrible i terrible, a la meua manera d'entendre, és veure com tots i cadascun dels que hem presenciats aquestes imatges i conegut de l'abast real dels atemptats ens hem empassat aquesta realitat com a una realitat més, donant llicència, d'aquesta manera, a que allò que semblava només possible en la imaginació del guionista d'una pel·lícula, prengui el rang de normal en l'escala de aconteixements possibles. Així continuem vivint tranquils en el petit trocet de món que ens envolta, només preocupats per si el conflicte pogués prendre una escala mundial, per si hem de seguir o no viatjant en avió, o per si un sobre amb Antrax pogués arribar més a la vora.

Però, aquells edificis en flames, la gent saltant per les finestres, entre moltes altres imatges dantesques que vàrem poder veure aquells dies, han passat a formar part del registre d'imatges que s'ofereixen a través d'una finestreta, la mateixa on també hi veiem nens morint de fam, països ofegats en la seva pròpia misèria, guerres civils incompresibles, atemptats terroristes a casa nostra mateix, o crims passionals que estan ensorrant el concepte de família.

Ens hem ja acostumat a tanta i tanta misèria, odi, fam i dolor? Realment hi tenim la pell morta si tot això passa lluny de casa, és a dir, a través de la finestreta de la tele?

Avui que ja ha passat una mica el pànic inicial, els telenotícies continuen retransmetent els moviments diaris d'un i altre bando, però ja ens sembla una cosa normal, una guerra oberta més entre els molts conflictes que castiguen a la humanitat en aquests mateixos moments i dels quals no en tenim més que escasses i puntuals notícies.

Potser és que tampoc hi podem fer massa cosa per a canviar cap d'aquests aconteixements, però el que sí s'hauria d'aconseguir és creure i veure aquests fets com a conflictes reals que afecten i debasten la vida de molta gent real, i no només deixar-ho passar davant els nostres ulls com a una altra pel·lícula més d'històries que a vegades semblen d'un altre món.

Laura Bartolomé Rovira.

L'euro, la nostra moneda

L'Euro, la moneda que farem servir a partir del proper any... serà un fet històric o serà un calvari per a molts de nosaltres? Des de fa temps que a tots els mitjans de comunicació podem veure anuncis, programes, concursos ... que tenen per objectiu familiaritzar-nos amb aquesta nova moneda. El que intentaré ara serà fer una breu recapitulació per tal de tenir ben clar què ens espera el proper any.

En primer lloc **cal tenir ben clar què és l'Euro**. És la moneda única dels 12 països europeus participants a la Unió Monetària Europea (UME) que són Alemanya, Àustria, Bèlgica, Espanya, Grècia, Finlàndia, França, Holanda, Irlanda, Itàlia, Luxemburg i Portugal.

Però, **quina és la història de l'Euro?** Com va néixer? Quin el va inventar? L'any 1949 el Consell d'Europa va començar un llarg camí cap a la construcció europea. L'any 1950 el ministre d'Assumptes Exteriors francès, Robert Schuman, va proposar la unió de recursos del carbó i de l'acer entre França i la República Federal d'Alemanya, i van deixar la porta oberta a la participació d'altres països. A partir d'aquí s'anaren succeint diferents dates que marcaren un canvi en la història de l'euro però fou l'any 1979 que es fundà el Sistema Monetari Europeu i es creà la unitat de compte europeu, l'ECU. A partir d'aquesta, l'any 1989 es determinaren les fases per assolir una unió econòmica i monetària i així tenir només una moneda única entre tots els estats membres que la formessin: l'EURO. De totes maneres, calia complir unes condicions, uns criteris de convergència, i aquests es determinaren l'any 1990 amb el Tractat de Roma i el 1992 amb el Tractat de Maastricht. L'any 1998 coneixem 11 dels 12 països que els compleixen i des de l'1 de Gener d'aquest any coneixem el darrer. Ara, la Unió Econòmica i Monetària ja és una realitat. A partir d'ara tindrem la mateixa moneda, el mateix banc central i la mateixa política monetària.

Podem dir que fins avui l'Euro ha estat una moneda de dret propi però les pessetes, els francs francesos, els marcs alemanys ... eren la seva expressió física. Des de 1999 l'euro ha existit en forma de notacions comptables des del punt de vista bancari, internacional i dels mercats financers (borses, deutes públic, fons d'inversió, etc) però encara no hi havia ni monedes ni bitllets en euros, de manera que han continuat circulant pessetes, francs, marcs, etc. Aquesta etapa havia de servir als ciutadans per adaptar-nos de forma progressiva a la nova moneda. El problema és que els ciutadans veiem l'implementació de l'euro, el canvi de la pessetes per aquesta nova moneda, com un fet molt llunyà, com si mai hagués d'arribar. Però d'aquí a menys de 2 mesos haurem de començar a fer-los servir i segurament serà menys problemàtic del que tots ens pensem.

Per situar-nos una mica, **cal tenir ben present les següents dates:**

Setembre - Desembre 2001: Des de primers de Setembre i fins a final d'any s'estan distribuint bitllets i monedes a caixes i bancs, grans superfícies comercials i empreses de transport de fons.

15 de Setembre: A partir d'aquesta data que les caixes i els bancs començaren a redenominar en euros els comptes corrents i les llibretes d'estalvi, mentre no s'hagués manifestat la voluntat en contra de mantenir-los en pessetes.

15 de Desembre: Les caixes i bancs distribuïran bitllets i monedes al petit comerç i al sector de l'hosteleria i la restauració. A més, els ciutadans podran canviar a les entitats financeres paquets de 34 monedes que anomenarem euromoneders per import de 2000 ptes o 12.02 euros.

1 de Gener de 2002: Transformació total de tots els comptes que encara quedin en pessetes de forma automàtica, sense que calgui notificar-ho al nostre banc o caixa i de forma totalment gratuïta. A partir d'aquesta data que totes les operacions bancàries es faran en euros i els moviments en pessetes quedaran restringits únicament a operacions en efectiu.

2 de Gener de 2002: Es posaran en circulació els bitllets i monedes en euros, que coexistiran amb les pessetes durant 2 mesos, període en què s'aniran retirant de forma gradual tots els bitllets i monedes en pessetes. També els caixers automàtics començaran a dispensar bitllets d'euros. Els comerciants podran acceptar les pessetes que els donarem però hauran de tornar-nos el canvi en euros.

1 de Març 2002: La pessetes deixarà de ser un mitjà de pagament acceptat pels comerços. No podrem fer-la servir per anar a comprar però sí podrem canviar-la als bancs i caixes fins el 30 de Juny del mateix any.

1 Juliol de 2002: Els bitllets i monedes en pessetes deixaran de ser de curs legal i només es podran canviar al Banc d'Espanya.

Però, ara que ja sabem què és l'euro, com va néixer i quin serà el calendari que cal recordar en quant al canvi de pessetes a euros, hi ha més coses que hauríem de tenir ben presents com són:

Arrodoniment: El valor exacte de l'euro són 166.386 pessetes. Les conversions de pessetes a euros o de euros a pessetes es fan seguint unes regles molt estrictes fixades per llei per tal que no hi hagi cap pèrdua en els conversions i els arrodoniments. Els imports en euros ara tindran dos decimals i tornarem a fer servir els cèntims ja que l'euro es divideix en cèntims o cents (1 euro= 100 cents).

Contractes en pessetes: S'ha establert un principi legal de continuïtat dels contractes. L'euro no podrà canviar les condicions dels contractes que varem realitzar en pessetes, com els préstecs, els contractes de lloguer ... Concretament, en els préstecs, les condicions dels contractes vigents no canviaran. Si teníem un préstec a interès fix, el tipus no variarà. Si el teníem a interès variable, tampoc, ja que els índexs de referència més usuals com són IRPH, CECA subsistiran i continuaran publicant-se. Tant sols els préstecs referenciats al Mibor podrien veure com és substituït per l'Euribor a partir del moment que el Ministeri d'Economia i Hisenda ja no pugui publicar-lo però serà anàleg o equivalent al Mibor.

Conversió dels comptes: Cal tenir ben present que quan ens varen canviar els comptes de pessetes a euros o si hem preferit esperar a primers d'any, el valor real va continuar i continuarà essent el mateix. I no ens ha de costar gens, ni un duro, ja que no es poden cobrar comissions per fer la conversió. L'única diferència és que si teníem 1000 pessetes ara tindrem 6 euros, aproximadament.

Ingressos: A partir del 2 de Gener, com hem dit, les operacions comptables es faran en euros. Això voldrà dir que les transferències, els xecs, les nòmines, les pensions ... que se'ns ingressen habitualment a la nostra compte ara es pagaran en euros però l'import no variarà, es dirà diferent. En lloc de cobrar, per exemple, 100.000 ptes cobrarem 600 euros. Podrem comprar el mateix que fins ara, només que amb una moneda diferent.

Pagaments: Si fem compres en efectiu, fins el 28 de Febrer, podrem pagar-les amb pessetes però si paguem amb xecs, des del 2 de Gener ja farem servir els talonaris en euros que les entitats financeres ens facilitaran. En quant a les targetes, no caldrà que les canviem. Ens serviran per pagar en pessetes ara i després en euros.

Així que, ja podeu veure que l'Euro no ha de treure'ns el son, ben al contrari! Serem europeus, farem servir la mateixa moneda a molts països d'arreu d'Europa i a més, hi hem sortit guanyant: els nous bitllets fan més goig, tindrem el mateix nombre de monedes que fins ara i els podrem fer servir arreu d'Europa on desitgem anar a passar-hi les vacances. Comproveu-ho.

Sara Bayés Quer, Novembre 2001.

Coses de músics

A vegades quan ens apropem a una formació de músics, i parem atenció a les seves converses, podem notar que algunes paraules i expressions del seu vocabulari ens resulten estranyes i fora de context, malgrat siguin paraules que coneixem. La raó és molt senzilla, és perquè la música com qualsevol altre ofici té el seu argot personal, un conjunt de paraules que només tenen sentit dins el món musical.

A continuació i per aclarir possibles dubtes, anomenaré algunes d'aquestes paraules i expressions i el seu significat.

A dalt, endavant, va, a baix fora - és com designen les tirades de les sardanes els músics. **A dalt**, representa que dels llargs passem a curts. **Endavant**, vol dir que de curts passem a llargs. **Va**, vol dir que ve el contrapunt. **A baix fora**, vol dir fora i cop final.

Aquest noi ja ho farà - quan un músic jove s'incorpora a una determinada formació, pot anar una mica perdut per manca d'experiència, llavors els músics veterans, si creuen que té qualitats per fer la feina, es diuen entre ells: *aquest noi ja ho farà*.

A terra! - és una expressió que s'utilitza quan hem fallat en alguna cosa, tant en música com en qualsevol altre decisió, una compra, un negoci, un tiberi, etc.. Aquesta expressió és molt corrent entre els músics. *Amb aquesta camisa he anat a terra, perquè s'arruga molt*.

Ball de nit - ball de nit té un significat diferent al que tots coneixem. Els músics l'utilitzen també per designar quan una persona es fa molt pesada. *Em va "fotre" un ball de nit!*

Bolo - es dona aquest nom a una actuació, abans es deien lloguers, però ara tothom utilitza la paraula bolo. *Aquest any farem molts bolos!* També s'utilitza aquest nom per dir a els altres músics que vas a fer una actuació amb una altre formació. *Avui vaig de bolo amb una cobla!*

Cargol - s'anomena cargol a un músic d'una formació que va a escoltar l'actuació d'una altra formació musical. Llavors podem sentir als músics dir: *compte que hi ha cargols!!*

Desferra - s'anomena desferra al músic que falla moltes notes. És una paraula coneguda per tothom, però entre els músics s'utilitza molt. *A terra, desferra!!*

Escombrar el poble - quan algun músic arriba molt aviat a un poble o al lloc on es farà l'actuació. Els altres músics li diuen: *que has vingut a escombrar el poble?*

Fer hostals - aquesta expressió s'utilitza quan un músic aprofita un "tutti" orquestral per deixar de tocar hi així estalviar-se la feina. A efectes pràctics pot ser que el públic no ho noti, però el músic del costat li pot dir: *noi que fem hostals?*

Fer línia - per arribar a les diferents actuacions, els músics han de fer a vegades molts quilòmetres, llavors s'agrupen per anar amb menys cotxes, això s'anomena fer línia. *Quedem demà per fer línia?*

Fred de peus - vol dir, tenir gana *Quina fred de peus que portava aquell músic.*

Galls o fufuts - quan un músic pífia la nota que hauria de tocar, sona un gall o fufut. A França, cosa curiosa, en diuen ànecs (canards).

Ha anat molt gras - es diu quan una actuació no surt massa bé.

Llengua de vedella - quan a un músic se li enganxen les notes se li pot dir: *noi quina llengua de vedella que portes avui!* També s'anomena tocar gras. *No toquis tan gras que sembla que tinguis la llengua de vedella!*

Metall i fusta - s'anomenen metall als instruments de vent fets de metall (trompetes, trombons, fiscorns, etc.). Contràriament la fusta seran els instruments de vent fets de fusta, malgrat tinguin parts metàl·liques (tenores, tibles, clarinets, flautes, etc.). Cal destacar, el saxofon i la flauta travessera que són fets de metall, però pertanyen a la família de les fustes. Això és degut a que l'instrument del qual provenen era fet de fusta.

Portar espartenyas - en les diverses actuacions d'una formació musical, no sempre els músics tenen el dinar o sopar pagat, llavors cal portar espartenyas, que vol dir portar entrepans. *Nois demà porteu espartenyas.*

Quina botifarra - algunes actuacions comporten molta activitat per part dels músics, molta feina (ofici, processó, sardanes, cercavila, concert, ball de tarda, ball de nit), llavors els músics diuen: *quina botifarra que hi ha avui!*

Sardanal - la música de ball té més dificultat d'interpretació que les sardanes, sobretot rítmicament. La música de ball sobretot el swing i la salsa tenen uns ritmes sincopats que les sardanes no solen tenir, llavors quan un músic no interpreta swing o salsa de forma sincopada se li diu: *això ho toques sardanal!*

Segon violí - en l'àpat s'anomena segon violí al condiment que acompanya la verdura, una botifarra, una truita etc.. *Mestressa, avui no hi ha pas segon violí!*

Si bemol - s'anomena si bemol a la persona que no coneix la música (professionalment) i vol donar consells als músics.

Titella - s'anomena titella a la son. Quan un músic té son diu: *nois ara em ve titella.*

"Trajes" - fer "trajes" és una expressió habitual en la música que vol dir, criticar. És normal fer "trajes" a d'altres formacions o músics.

Trombó - quan una persona es fa molt pesada se l'anomena trombó. *Quin trombó era aquell noi, no parava de xerrar!*

U, tres - els músics de jazz, anomenen u, tres a les persones que no entenen l'accentuació rítmica del swing, i quan s'ha de picar de mans enmig d'un tema, accentuen el primer i tercer temps del compàs, enlloc de fer-ho al segon i quart que són els correctes.

Verra - tothom sap que la verrea es el contrabaix. Però només s'anomena verrea al contrabaix de la cobla o de les havaneres, que té tres cordes de tripa. El motiu és per les dimensions de l'instrument i per el so que genera quan és tocat amb l'arquet.

Aquestes paraules provenen bàsicament del món de la cobla o cobla-orquestra, ja que en aquest ambient, és on han conviscut músics de diferents edats que han anat forjant i transmeten aquest argot particular.

Jordi Company

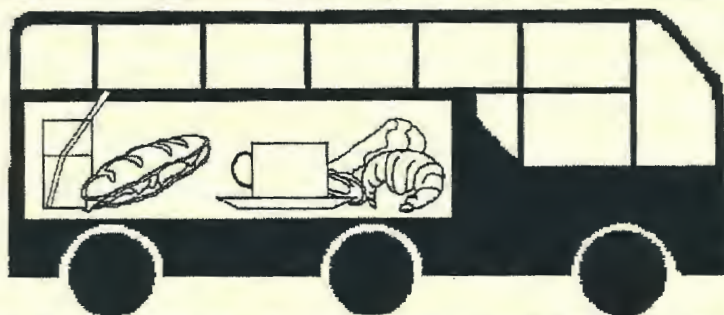
SISTEMES I PRODUCTES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

Carrer Hortes, 26
Tel. 972 50 06 14
Fax 972 67 14 61
17600 FIGUERES

PER A GRANGES

CAFETERIA - BAR ESTACIO

Plaça Estaci , 17 - FIGUERES Tel. 972 50 64 43

FIGUERES TRUCKS

Reparación general de
vehículos industriales

Manolo Morillo

Carretera d'El Far, s/n. - Tel. Mòvil 656.902.826

Tel. 972 67 87 47 972 67 87 55 - Fax 972 50 54 62

Apart Correus 200 - 17600 FIGUERES

Ser dona ...

Recentment s'ha celebrat el dia mundial del càncer de mama que és la malaltia maligna més freqüent entre les dones europees. Una de cada deu dones desenvolupa aquesta malaltia al llarg de la seva vida. Normalment això no passa abans dels 30 anys i és a partir de la menopausa que la incidència és més gran.

Perquè les dones del nostre país prenguin consciència de la realitat d'aquesta malaltia en els mitjans de comunicació apareixen cada vegada més articles on es parla de prevenció.

Hi ha coses que podem fer en la nostra vida diària que ens poden ajudar a tenir el pit lluny de riscos. Hem d'evitar els banys amb aigua excessivament calenta i les exposicions prolongades al sol. Hauríem de procurar mantenir el pes corporal estable. És molt important utilitzar el sostenidor adequat. I per últim, és

bàsic mantenir la pell hidratada.

A Europa cada any 250.000 dones pateixen càncer de mama, de les quals 60.000 moren. La xifra no ha d'espantar-nos, al contrari, ha de donar-nos esperança perquè hi ha moltes dones que han pogut salvar la vida gràcies a la detecció a temps.

És una malaltia que ens uneix a totes les dones, i que ha donat peu a que quinze veus femenines del nostre país hagin fet MUJER un disc amb cançons d'ara i d'abans, amb gent com Maria Dolores Pradera, Martirio, Rocío Dúrcal, Rosario, Ana Torroja o Niña Pastori donant la seva veu a quinze cançons on les protagonistes són dones que viuen, pateixen, estimen, són mares, esposes, treballadores, com som totes les dones d'aquest poble.

Cristina Bayés
Novembre 2001

SANT MARTÍ 2001

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES DIA 09

VESPRE: A les 10, al Centre Cívic podrem gaudir d'una estona divertida amb l'obra de teatre: "AMOR A SEGONA VISTA", representada per:

GRUP MÀSCARES DE GIRONA

DISSABTE DIA 10

MATI: A les 11, Al Centre Cívic, espectacle infantil amb el grup d'animació

PICA PICAROL.

TARDA: A 2/4 de 7, al Centre Cívic extraordinari CONCERT de Festa Major

NIT: A 2/4 de 12, ANIMAT BALL.

DIUMENGE DIA 11

MATI: A les 12, OFICI SOLEMNE amb acompanyament d'Orquestra

Tot seguit SARDANES a la Plaça Major.

TARDA: A les 5, al Centre Cívic SARDANES I BALL DE FI DE FESTA

Tots els actes seran amenitzats per la Cobla Orquestra:

ROSALEDA

EXPOSICIÓ D'EINES ANTIGUES.

Organitzada per l'Associació Juvenil ATALAIA.

ESTAT DE COMPTES FESTA D'ESTIU 2001

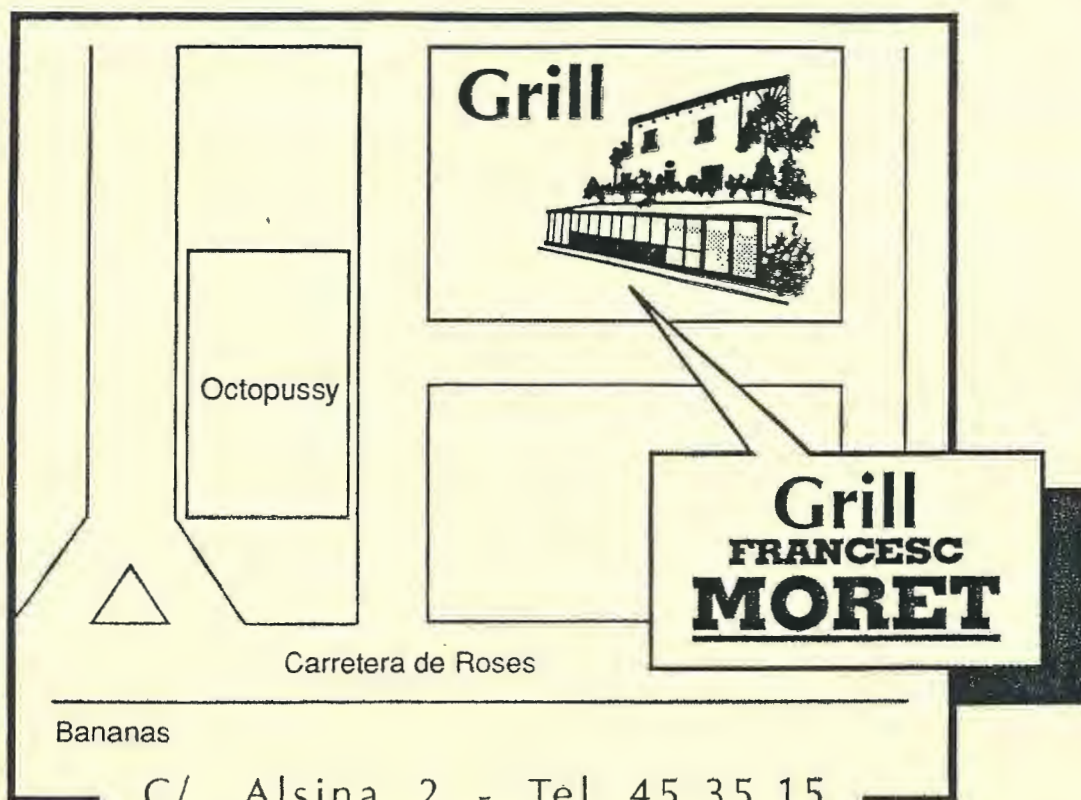
<u>INGRESSOS</u>	PESSETES	EUROS
QUOTES VEINS	264.750	1.591,18
QUOTES PUBLICITAT	100.000	601,01
BAR OSIRIS	15.000	90,15
TAULES I CADIRES	103.500	622,05
BAR CENTRE CIVIC	50.000	300,51
RECAPTACIO DINAR HOMENATGE VELLESA	476.900	2.866,23
<u>TOTAL INGRESSOS</u>	1.010.150	6.071,12
<u>DESPESES</u>		
ORQUESTRA SELVATANA	1.350.000	8.113,66
RANXERS	267.000	1.604,70
IMPREMTA X2A-2001	25.000	150,25
GALI (CINTA AERONFIX)	2.000	12,02
TABAC	12.000	72,12
GLAÇONS	3.225	19,38
GROS MERCAT-DESPESES DINAR	219.124	1.316,96
AMANIDES	11.590	69,66
CA L'HOSTALERA-ESMORZAR MARXA	32.184	193,43
PASTISSERIA	42.660	256,39
FLORS RAMS TAULES	1.000	6,01
<u>TOTAL DESPESES</u>	1.965.783	11.814,59
<u>DIFERENCIA (DEFICIT)</u>	- 955.633	- 5.743,47
<u>SALDO INICIAL B.B.V.</u>	2.095.210	12.592,47
<u>SALDO FINAL B.B.V.</u>	1.139.577	6.849,00

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

**C/ Port Lligat, portal 1º 1º
17600 FIGUERES
TEL. 972 50 27 16 - FAX. 972 67 41 97**

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

C/. Alsina, 2 - Tel. 45 35 15

EMPURIABRAVA

LA SOLIDARITAT DE EL FAR EN TEMPS DE GUERRA

L'esclat de la guerra civil espanyola el 18 de juliol de l'any 1936, va ser un desastre a tots nivells. Tant el cultural, com el social, com l'econòmic. Encara que d'això ara ja fa més de seixanta anys, molts veïns de les nostres contrades recorden amb frustració i sentiment la devastació que ocasionà la guerra i la duresa de la posterior postguerra.

Un dels primers indicadors a les comarques gironines que la guerra era una realitat propera i que ocasionava conseqüències dramàtiques va ser, sens dubte, l'arribada dels refugiats procedents dels fronts de guerra. Ja a l'agost i setembre de 1936, començaren a arribar refugiats i refugiades en un continu degoteig. Solien ser persones amb recursos propis que no ocasionaven molèsties ni preocupació als municipis, ja que s'hostatjaven a casa de parents i coneguts o bé tenien recursos per llogar alguna casa deshabitada. A mesura que va anar avançant la guerra però, els contingents de població refugiada de tota la península van anar en augment. La major aflluència de població refugiada es produí per tren procedent de Barcelona. Des d'allà, el Comitè central d'Ajut als Refugiats de la Generalitat els distribuïa per tota la geografia catalana. La majoria dels refugiats eren dones, infants i gent gran. El que en principi era gent que s'instal·lava a casa dels parents aviat es convertí en multituds que calia ajudar fos com fos.

Al nostre municipi els primers vint-i-dós refugiats arribaren el 5 d'octubre de l'any 1937. Es tractava de famílies senceres sense el cap de casa, és a dir, sense el pare. La mare actuava com a cap i portava els fills i algú avi o àvia. Els seus municipis d'origen eren: Bilbao, Madrid, San Sebastián, Eibar, Santander,... Seguidament i durant l'any 1938 n'arribaren 41 més procedents de Saragossa, Córdoba i Madrid. Durant l'últim any de la guerra, el 1939, n'arribaren 35 més. Aquests últims provenien de Sevilla, Bilbao, Badajoz, Barcelona, Igualada,... Alguns cognoms com Rodríguez, Carballo, Vallejo, Robles, Rodenas, Anguiano, Herrera, Rueda, Montfrino, ... començaren a fer-se familiars entre els catalans d'aquí. Davant l'allau de gent necessitada, el poble de El Far respongué com pocs. Fins i tot la gent sol·licitava a través de carta a l'Ajuntament l'acolliment d'algun refugiat o refugiada a casa seva. Gairebé cada casa tenia acollida una o varies persones. Molts d'ells ajudaven en els treballs del camp i a fer les feines de casa per agrair, d'alguna manera, el tracte i l'ajut que rebien. Alguns d'ells, encara avui, mantenen algun tipus de relació amb les famílies d'aquí que els varen acollir.

El 9 de gener del 1937, s'establí el mecanisme necessari per tal que els Ajuntaments que tinguessin refugiats al seu càrrec rebessin un subsidi econòmic per compensar les despeses ocasionades per la població nouvinguda. El govern de la Generalitat es comprometia a abonar dues pessetes diàries per refugiat en concepte de manutenció. Aviat es va veure però, que dues pessetes eren insignificants davant les despeses que s'havien de fer front. En la majoria dels casos però, la manutenció del refugiat o refugiada anava a càrrec de la família que l'acollia i compartien gairebé tot; des de l'espai a l'alimentació. Molta gent arribada al Far no sabia llegir ni escriure, però cal dir que la majoria eren infants en període escolar o nadons de pocs mesos. Les mares es dedicaven a fer de mestresses de casa o bé a cosir i els pocs adults que arribaven eren pagesos, agricultors, pintors, jornalers,...

Rosa Mª Moret i Guillamet

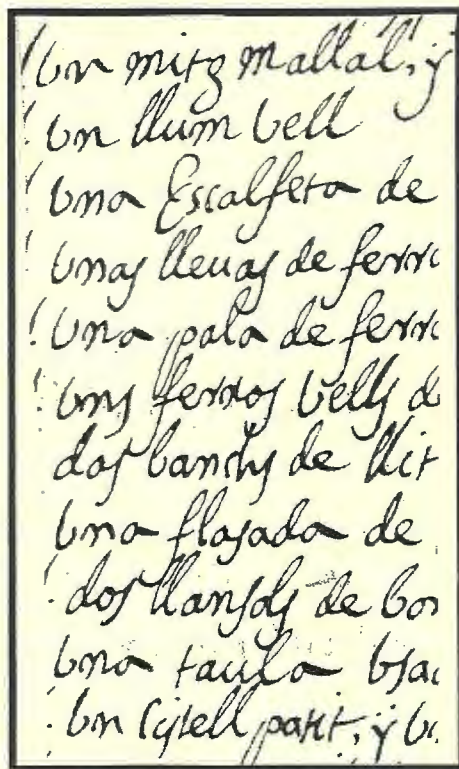
EL TESTAMENT D'ESPERANÇA VALENT L'ANY 1730 -Un document sobre els béns de l'època-.

A continuació us transcrivim un dels molts inventaris que es poden trobar al *Manual de Testaments* de la parroquia del nostre poble. Com podreu comprovar hem respectat l'ortografia vigent de l'època de 1730 -data a la qual pertany el testament- i només l'hem adequat a l'actual quan es feia difícil la seva lectura. Es tracta d'un document que no deixa de ser curiós, molt fiable i que ens permet saber amb exactitud les possessions de la gent del segle XVIII en un poble de pagès com El Far. El testament que hem triat fa referència a Esperança Valent, vidua de Josep Valent -recordem que les dones en aquella època quan es casaven prenen el cognom del marit, per la qual cosa no sabem quin era el cognom de soltera- i data del 5 de febrer de l'any 1730. El prevere de l'època era mossèn Josep Montaner i en qualitat de testimonis s'hi presentaren Miquel Montaner, de Salt i Josep Cordoní de El Far.

"Inventari pres o tocat per lo Reverent Joseph Montaner Prevere y Reverend de la Iglesia parroquial de Sant Martí de Alfàr, en nom y cognom de Esperança Valent vídua relictà de Joan Valent son espòs, de tots los béns movibles e inmovibles en testimoni de Joseph Cordoní, pagès de dit lloch y de Miquel Montaner, de Salt. Avui, trobanse en el poble de Alfàr als que els foren cridats y pregats per dit efecte, avui dia cinc de febrer de mil set cents trenta.

Un ort de regadiu d'una vesana poch més, poch menos y una casa masoveral,

*Una burra blanca vella,
Un escalfador vell,
Una paçella vella,
Una olla vella de ferro,
Dos cistells de terra per oli vells,
Vuit plats patits de terra per menjar,
Un plat gran girador de terra,
Una cullera de llautó,
Dos topins y un canti de terra,
Un mitg mallal y un barral de terra,
Un llum vell,
Una escalfeta de terra,
Unes lleves de ferro mitg usades,
Una pala de ferro de ferro y de foch usada,
Uns ferros vells de tres peus de foch usats,
Dos blanchs de llit usats,
Una flassada de llana dolenta,
Dos llansols de borras y lli ustas,
Una taula usada,
Un cistell patit y un gran usats,
Un morter patit y un poch dolent per sal*

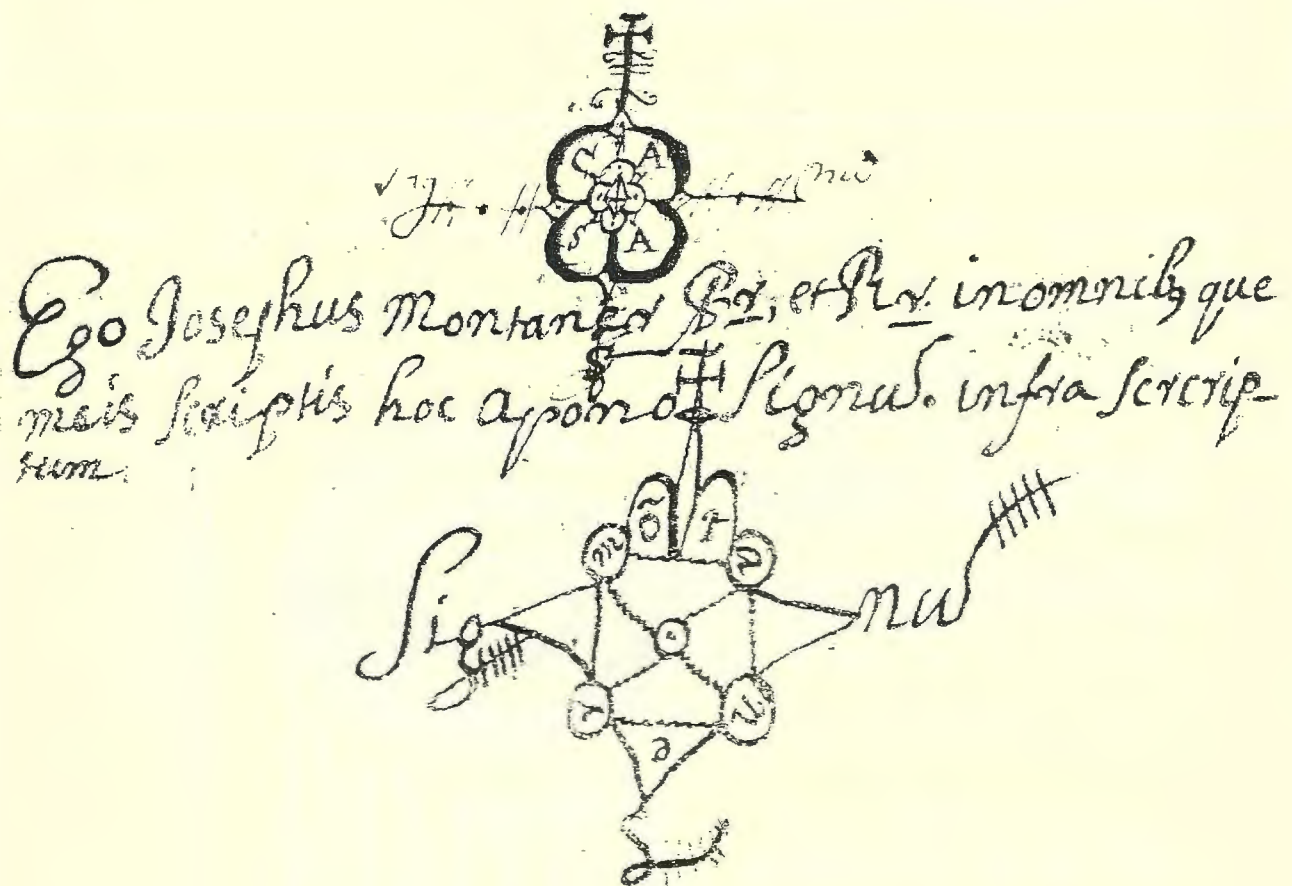

*Un mitg mallal, y
Un llum vell
Una Escalfeta de
Unay lleves de ferro
Una pala de ferro
Uns ferros vells de
dos bandys de llit
Una flassada de
dos llansols de bor
Una taula usada
Un cistell patit, y un*

amb ma,
 Dos bancots y un escambell per seure usats,
 Dos caixes usades y dolentes sens res dintre,
 Una romana patita dolenta usada,
 Un brocal de vidre ab sa capsa usada,
 Una alenya vella,
 Una pastera vallíssima,
 Un doÿ de salar olives y per fer aypis.

La veritat ho firmo jo Joseph Montaner Prevere i Reverend de Alfàr,
 bisbat de Gerona, sobre dit dia y any."

A continuació el mossèn signa amb la següent rúbrica que, com podem observar, en el dibuix hi fa constar el cognom Montaner.

Mn. Jaume Pratdesaba

Otoño

Otoño fuerte y dulce, tú no eres
ese enfermo adorado que agoniza
rodando por la tierra, en las rachas del
aire,

sus huesos amarillos, mojados de la lluvia,
o en perdidos montones, secos, pisoteados,
barridos en sardina por la escoba
sin piedad del invierno.

Y sin embargo, otoño.

tú perduras al fin esa pálida imagen,
después de haverte alzado como la más
fantástica,

vigorosa estación de las cuatro estaciones.

Hoy me ciño la frente con hojas de tus
viñas,

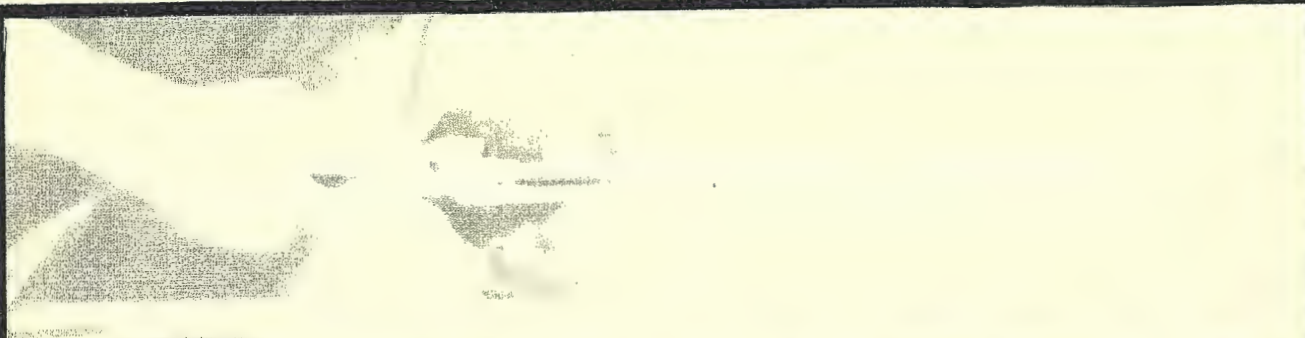
me sumerjo en el mosto de tus uvas pisadas
y levanto la copa dorada de tu vino
y grito alegre al mundo:

Todavía

arde en mi sangre el vivo resplandor del
otoño.

Rafael Alberti

Otoño, carpeta "Cuatro Estaciones" (serigrafía).

SERRALLERIA

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

INTERIORES

ALBERT CASANOVAS
Tel.: 608 43 38 23

Tel.: 972 55 54 36
c/ Joan Maragall, 8
17708 CANTALLOPS

L'ASSOCIACIONISME VOLUNTARI

Amb una mica de vergonya i sensació d'incompliment d'obligacions he decidit reprendre les meves col·laboracions a aquesta revista, que ocupa un racó molt especial de la meua història personal.

Avui us parlaré del tema del voluntariat.

La nostra societat ha experimentat uns canvis brutals en tan sols un parell de generacions. Abans es tenia menys de tot i es passaven més penúries, però es compartia penes, alegries i tot el poc que es tenia. No s'havien creat altres necessitats, que han aparegut més tard. A molts pobles hi havia societats fraternals per atendre les necessitats socials de les famílies amb problemes més importants.

La societat moderna ha portat a l'aïllament, a la individualitat. Us puc assegurar que un gran contrasentit modern és que en un bloc de pisos, les 20 o 30 famílies que viuen dintre de la seva petita superfície, estan incomunicades. Moltes d'elles ni es coneixen tan sols, i la majoria només es saluden si coincideixen a l'ascensor o a la porta d'entrada. Però a quina d'elles recorreriem per demanar ajut, si són uns perfectes desconeguts? Cada família viu dintre el seu refugi i només l'interessa la vida dels altres veïns si s'albira un indici de morbositat o possibilitat de treure'n un benefici personal. Ara ja no es porta allò d'oferir-se als altres.

Això que és més evident a les ciutats, també s'està donant a nivell de poble. Compareu, sinò, el tipus de relació que hi havia entre les cases d'abans i la que hi ha amb altres famílies que hi hagin establert la seva residència recentment. També ha perdut molts graus el sentiment de poble, de pertanyença a un col·lectiu.

Tota aquesta llarga introducció és per demostrar que les necessitats socials que abans eren resoltes localment dintre l'àmbit veïnal, ara han de ser cobertes per l'Administració (que per això paguem els impostos!). Però són tantes i tan costoses les necessitats que van apareguent cada dia, que per molts recursos que l'Administració hi destini, sempre són insuficients. Per atendre les bosses que queden descobertes és necessari recórrer a l'associacionisme voluntari. La millora de les condicions laborals, ha comportat que, en general, la gent disposi de més temps lliure per fer-ne el que li vingui de gust. Dintre d'aquest temps de lliure hi ha d'haver espai per a la vida de família, per descansar, pel lleure (activitats culturals, esportives, salut, relacions socials, esplai, etc. i també per avorrir-se, perquè no?). Però de ben segur que després de ben garbellat tot, encara ens queda una mica de temps, que podríem aprofitar per dedicar-lo als altres. Si feu la prova de proposar a una persona de vincular-se a una associació de voluntariat, és molt probable que la resposta obtinguda sigui: "Ja m'agradaria, però és que no tinc temps...". Fals! Moltes vegades és insignificant la quantitat de temps que necessitem per ajudar puntualment una altra persona. El que necessitem realment és voluntat per fer un acte social, solidari i desinteressat. La Federació d'Associacions de Voluntaris té un lema que és ben il·lustratiu que diu: "Ningú no comet una equivocació més gran que aquell o aquella que, pensant que pot fer poc, no fa res".

A l'Alt Empordà són moltes les associacions existents que donen un servei valuósíssim a les persones i famílies necessitades. Segur que tots heu sentit a parlar de la Creu Roja, l'Altem, el Dofí, Càrites, l'Associació de Lluita contra el Càncer, la de malalts d'Alzheimer, Mifas, Adis, Acas, Canigó, Pacem, etc. per citar-ne només algunes. Totes aquestes associacions compten

amb un equip propi de voluntaris, que col·laboren desinteressadament en les activitats específiques de la seva pròpia associació.

Els Jocs Special Olympics Figueres 2000 van aconseguir una sensibilització molt positiva de la societat altempordanesa pel moviment de voluntariat. Aquest magne esdeveniment no s'hauria pogut celebrar sense la participació dels 1200 voluntaris. Si demaneu l'opinió a qualsevol d'ells segurament us contestaran que va ser una experiència personal inoblidable. Però a part d'aquest projecte excepcional i monotemàtic, que es va desenvolupar en només quatre dies, hi ha molts projectes en curs, per atendre les necessitats socials del dia a dia.

El 31 de març d'enguany es va constituir a Figueres l'Associació Voluntariat Figueres/Alt Empordà, destinada a aplegar tota aquella gent que està disposada a destinar una petita (o gran) part del seu temps lliure en ajudar els altres. Bàsicament es tracta de gent que, per diferents raons, no es pot comprometre permanentment amb alguna de les associacions ja existents, però que sí que està disposada a participar en actes puntuals. Quan una associació munta una activitat que depassa la capacitat logística dels seus propis voluntaris, pot demanar la col·laboració de l'Associació Voluntariat Figueres/Alt Empordà, que hi aporta la gent de la seva borsa que hi vol participar.

Els àmbits d'actuació possibles són diversos, i bàsicament es tracta dels següents:

- Social i sanitari: Toxicòmans, presos, gent gran, malalts temporals, de llarga durada i terminals, immigrants i refugiats, minories ètniques, pobresa i marginació, discapacitats físics i psíquics, atenció a la dona, infància i joventut.
- Comunitari: Centres comunitaris (parròquies, fomentos), entitats de lleure, moviments veïnals, grups de col·laboració ciutadana.
- Cultural i esportiu: Defensa del patrimoni, camps de treball, cultura popular i tradicional, associacions artístiques, clubs esportius.
- Ambiental: Grups naturistes, associacions ecologistes, educació ambiental, preservació del medi ambient, voluntariat forestal, excursionista, protecció d'espais verds.
- Cooperació internacional: educació per al desenvolupament, intercanvis, projectes al Tercer Món, accions d'emergència.

Com podeu veure, el ventall de camps d'acció és molt ampli, i quasi totes les activitats que es fan són de suport a les altres Associacions. Quan es fa la inscripció com a voluntari s'omple un qüestionari de perfil, amb les dades de disponibilitat de temps i horari, coneixements, experiència en el camp associatiu i àmbits d'actuació preferits. Quan hi ha una activitat a la vista es contacta amb les persones amb el perfil més idoni, que tenen tota la llibertat per participar-hi o no. Ningú no està obligat a participar a un mínim d'activitats.

Després de sis mesos comptem amb més de 140 voluntaris, i hem realitzat 162 actes de voluntariat.

Si us interessa podeu demanar més informació de diverses maneres:

Per correu: Adreça: Pavelló Poliesportiu. Zona Esportiva. 17600 FIGUERES

Correu electrònic: webmaster@voluntariat.es.cf

Plana web: www.voluntariat.f2s.com

Per telèfon: Josep Mª Company (vespres) 972.509348

Animeu-vos. L'experiència s'ho val.

Josep M. Company

PERQUÈ ESTEM ENGANXATS ALS MOBILS?

Segons la definició del diccionari el telèfon mòbil és un aparell per a comunicar-se, oralment o per escrit, a distància, que consta d'un dispositiu per seleccionar el destinatari, d'un transmissor i d'un receptor que permeten establir una comunicació dúplex. Però això és molt ampli, per nosaltres el telèfon mòbil és tan sols un simple utensili que serveix per a poder localitzar-nos els uns amb els altres i per poder passar l'estona. Diem passar l'estona perquè la majoria dels adolescents el tenen per simple hobby i quan no tenen res a fer envien missatges sense sentit o es posen a jugar amb els jocs.

El problema arriba quan s'esgota el "saldo" o per als que estan en contracte arriba quan reben la factura a fi de mes. La mitjana de "saldo" que gasta un estudiant al mes és d'unes 5000ptes aproximadament (30'05 euros).

Cada dia, aquest curiós aparell, està més unit a tots i per aquest motiu el que abans ens ho dèiem personalment ara ho diem pel mòbil. Ja no costa tant demanar perdó o, simplement, quedar per sortir el cap de setmana.

Una altra cosa molt més greu és que ens estem acostumant a escursar les paraules i a fer servir els "smyles". En són un exemple: :-), :-(, :-p, ;-), :-*, :-/, :-8, ... (a simple vista no signifiquen res però si els miren de costat veuran que són cares amb diferents estats d'ànim) ... cnt, xke, xdo, 1, k, ... (són unes de les moltes abreviatures que utilitzem per enviar-nos SMS). Quan haguem d'escriure un text seriosament potser no ens en recordarem d'escriure com cal.

Conclourem aquest simple article dient que fa només 3 anys la majoria de la gent desconeixia aquest petit aparell i que avui en dia es gairebé indispensable per comunicar-nos.

Esther Bartolomé, Xènia Semis i Alba Bayés

Coll-verd
PRODUCTES DE L'ÀNEC, SA

Branta

Ctra. de Vila-sacra (Les Margeneres)
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

ESTAM

**flors i
plantes**

Subirós - Saballs, S.L.

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

PARLEM AMB... JOSEP COLL I HOSPITAL

En Josep Coll i Hospital va néixer a El Far, el dia 16 de març de 1960. Actualment resideix a Palau de Sta. Eulàlia amb la Cati Mitjavila, tot i que gairebé sempre el podem localitzar al nostre poble fent de ramader. Des de fa més de dos anys és pare d'un nen, en Martí. Quan se li pregunta pels seus hobbies en Josep bufa i diu que en té un munt, però gairebé tots lligats amb la natura – *la natura, de manera genèrica, és la meva medicina. No hi ha res millor que perdre's en un bosc per desconectar.*- Plantar arbres, regar-los, donar voltes amb la seva moto vella pel riu, observar tranquil·lament els espais oberts,.. són algunes de les moltes aficions que té el nou tinent alcalde de El Far, tot i que últimament les ha de compartir amb els jocs del seu fill i les obligacions que comporta formar part de l'Ajuntament.

Què recorda dels seus anys d'infància aquí a El Far?

Fins a sisè de bàsica vaig anar a escola aquí al poble. Tots els records que guardo estan relacionats amb el nostre poble. En aquella època hi havia molta mainada a l'escola. Devíem ser entre cinquanta i seixanta alumnes per una mestra tota sola; la srta. Mercedes. Recordo aquesta etapa molt bé. Suposo que quan ets gran només et queden els records bons i oblides els dolents.

A partir de sisè, tot va canviar. Em varen internar en el Col·lell. Imagina't sortir d'un poble com El Far per anar a parar en un col·legi com el Col·lell! Va ser un canvi radical. Allà hi vaig estar uns quatre anys aproximadament.

D'on va sortir la idea de muntar El Grup de Joves que tan bé va funcionar durant tant de temps?

Normalment la festa major del poble ja l'organitzaven dos o tres joves del poble. Es va encertar una època que hi va haver una revifalla cultural a molts poblets. Es varen iniciar tot un seguit d'activitats arreu que varen anar animant a la gent. A El Far hi havia molt jovent amb ganes de fer coses pel poble, però qui realment va encendre la guspira es pot dir que va ser en Josep Mª Company de La Gruta. Ens va fer una mica de mestre-gurú a tots plegats. Jo llavors tenia uns 18 anys. Encara recordo la primera reunió que vàrem tenir. Ens vàrem reunir tot un grup de jovent dels disset als vint anys i el tema que es va tractar fou el canvi de nom del poble. Això va ser l'inici. A partir de llavors, s'hi va anar afegint gent. Com que érem colla sorgien moltes idees, molts projectes. Uns animaven als altres. Realment era un moment molt bo. Al llarg de tots els anys que el grup va funcionar hi varen passar gairebé tot el jovent del poble.

Què creu que va aportar El Grup de Joves a nivell general?

Personalment i mirant-ho des de la perspectiva dels anys, crec que hi ha tres aspectes molt interessants a destacar.

El primer va ser el fet que per primer cop es reunia tot el jovent del poble.

El segon aspecte que destacaria va ser el rentat d'imatge que va sofrir El Far. M'explico, fins llavors la imatge que els veïns tenien sobre el poble no era gaire favorable. Podríem dir que estava sota mínims. A mesura que es varen anar fent activitats, millorar alguns aspectes, el sorgiment de la revista,..., tot plegat va fer que es despertés poc a poc en molts veïns l'orgull de ser de El Far.

Com a tercer aspecte destacaria l'àmplia participació de la gent en general. No només eren els joves els que col.laboraven, també hi havia els pares implicats i molts simpatitzants.

Li va saber greu que l'associació es desfés?

Home, quan es va plegar jo ja feia temps que n'estava desvinculat. Jo crec que es va fer tota la feina que es podia fer en el moment adequat. També és veritat que el grup va desfer-se quan ja hi havia muntada una comissió de festes que tirava endavant, amb gent molt trempada.

Quines coses creu que li manca al poble de El Far i quines en destacaria com a positives?

(en Josep s'ho rumia) A veure..., sóc conscient que li manquen moltes coses però com a molts altres pobles i, per contra, crec que ofereix moltes possibilitats. De vegades el que és més important d'un lloc no són les infraestructures, els equipaments,... sinó que hi juga un paper molt important la seva gent. A més, cal destacar la situació privilegiada de trobar-se damunt d'un turó.

Si vostè tingués els mitjans necessaris què canviaria del poble?

Jo potser diria millorar més que canviar. Millorar quan a serveis, equipaments,.. Potser destacaria el fet de millorar el casc antic del poble, fer-lo més habitable. Si es poguessin obrir més espais crec que la imatge guanyaria molt. L'obertura de més espais és bàsic per millorar la qualitat de vida dels veïns, però d'altra banda és un repte complex d'assolir.

Què li ha aportat el fet de formar part de l'Ajuntament?

Quan es forma part de qualsevol entitat vinculada amb el poble, prens consciència que no ets tú sol. Formes part de la comunitat. Personalment crec que tothom hauria de passar per l'Ajuntament o per alguna associació per arribar a entendre què vol dir això exactament.

Com veu el futur del poble d'aquí a vint anys?

Mira, jo crec que en qüestió d'uns anys ja haurà canviat molt. Poc a poc, però sense interrupció. Crec que serà una millora quan a infraestructures, a serveis, a comunicacions,... Si tot funciona com s'espera en un plaç així crec que podrem admirar un Far molt més atractiu, molt més maco i també més gran. Potser fins i tot haurem doblat la població. Aquest canvi està lligat amb l'entorn. Penso que no serà un fenomen només del nostre poble, sinó que serà a nivell general, dels voltants, amb molts més pobles implicats.

Per acabar la nostra entrevista hem intentat fer memòria de totes les persones que varen formar part del Grup de Joves i totes les activitats que es varen portar a terme durant aquells anys. Aquí en teniu el llistat:

Ricard Arnall	Josep M ^a Company
Pere Valent	Josep Oliva
Josep Coll	Josep Fayet
Elvira Duc	Francesc Carbonell
Joan Costa	Joana Sala
Teresa Teixidor	Josep Pascual
Roser Salip	Fina Farreró
Teresa Coll	Franc. Carbonell (Molí de Baix)
Miquel Carbonell	Eduard Rodríguez
Àngel Pagès	Josep M ^a Saurí
Toni Quintana	Pere Saurí
Josep Teixidor	Josep Montoro
Carlos Murillo	Aurora Pérez
Lurdes Rovira	Marina Pujolàs
Rosa Pujolàs	Marta Ferrés
Lurdes Ferrés	Marissa Moradell
Carlos Abril	Jordi Abril
Pitu Santos	Rafael Santos
Judit Jofre	Ester Jofre
Genís Subirós	Jaume Coll
Llúcia Saurí	Laura Casanovas
Albert Casanovas	Jordi Reixach
Xavi Jofre	Quim Jofre
Joan Jofre	Jaume Arnall
Àngel Cano	Jordi Jofre
Josep Trulls	Enric Campmol
David Núñez	Assumpció Arnall
Anna Company	

En Josep Coll i Hospital

Rosa Mª Moret i Guillemet

Jocs de cucanya	Carreres de sacs
Concurs de pintura infantil	Exposició de fotografies
Campanya de canvi de nom del poble	Campanya de canvi de nom dels carrers
Concurs de tir al plat	Creació d'una biblioteca popular
Excursions variades	Concurs de pessebres
Representació dels pastorets	Gincames
Partits de futbol (casats-solters)	Cercaviles pels carrers del poble
Cantades d'havaneres	Enquestes diverses
Vetllades d'audiovisuals	Trials de motocicletes
Concurs de tractoristes	Elecció de l'hereu i la pubilla
Exposició d'Eines antigues sobre el món de la pagesia	Muntatge de la carrossa per les fires i festes de la Sta. Creu a Figueres
Traca de focs d'artifici	Creació d'una emissora de ràdio local
Representacions de teatre infantil	Estirades de corda
Organització de les festes majors	Festes de la Vellesa (...)

L'AJUNTAMENT INFORMA

En data 6 de juliol l'ajuntament va subscriure un conveni amb la Direcció General d'Urbanisme en virtut del qual s'encomanava la tramitació de la **revisió-adaptació del Pla General d'Ordenació Urbana** a la Comissió d'urbanisme de Girona. Així, la Comissió ha procedit a l'aprovació inicial del PGOU el dia 11 de juliol i a l'aprovació provisional el dia 26 de setembre, elevant l'expedient a la Comissió d'Urbanisme de Catalunya per tal que emeti el seu informe previ a la resolució definitiva del conseller de Política Territorial i Obres Públiques.

Els mateixos tràmits i en les mateixes dates s'han seguit per aprovar inicial i provisionalment el **Pla Parcial d'ordenació del sector industrial "Les Pedroses"**. Aquest Pla parcial contempla la creació de parcel·les de grans dimensions que puguin rebre instal·lacions d'emmagatzement i distribució, justificant-se la conveniència i oportunitat d'aquest Pla ja que hi ha una important empresa espanyola dedicada al sector tèxtil que es mostra interessada en instal·lar-se a El Far. S'ha de tenir present que aquesta zona industrial se situa suficientment lluny dels nuclis urbans del Far i l'Oliva, però que compleix amb una immillorable situació.

És innegable que el futur sector industrial de "Les Pedroses" ha de comportar beneficis per a la comarca en general i per a El Far en particular, ja que s'obtindrà sòl públic que s'ha de cedir gratuïtament a l'ajuntament, es generaran nous llocs de treball i es dinamitzarà la comarca en general.

En els darrers mesos l'ajuntament ha adjudicat i ha contractat la realització de tres obres: el **"Condicionament del Camí del Molí d'accés a la Fundació ALTEM"** a l'empresa Construccions Fusté, S.A. per un import de 9.900.000 pessetes, la **"Rehabilitació de la Casa de la Vila"** a l'empresa Argón Informàtica, S.A. per un import de 35.325.000 de pessetes i la **"Reforma i ampliació de l'escola pública"** a la mateixa empresa per un import de 24.999.038 pessetes. Amb motiu d'aquestes últimes obres "l'escola" s'haurà de traslladar provisionalment al Centre Cívic.

Com ja s'anunciava en el darrer número de la revista, s'ha signat un conveni de col·laboració amb l'Agència Catalana de l'Aigua per tal que aquest organisme porti a terme les obres que permetran la portada d'aigua potable des de Figueres a El Far i Vilamalla. Al mateix temps, s'ha subscrit un altre conveni amb l'ajuntament de Vilamalla per tal de regular l'ús, la gestió i el manteniment de les instal·lacions.

Per últim, fer avinent que com cada deu anys s'han de realitzar a tot l'estat espanyol els censos de població i habitatge, i com sia que s'han d'omplir un seguit de qüestionaris durant aquest mes per part dels habitants del municipi, des de l'ajuntament s'ajudarà a tothom en la complimentació dels esmentats qüestionaris.

L'ARXIU MUNICIPAL DE EL FAR D'EMPORDÀ

Els arxius municipals, com el seu nom indica, són els dipòsits que conserven la documentació generada per l'administració dels municipis. El seu origen té a veure, doncs, amb el naixement i l'expansió d'aquesta institució: a mesura que els municipis podien elegir els seus representants i prendre acords amb caràcter executiu, es veien en la necessitat de conservar la documentació exterior que justificava els privilegis, costums i altres drets, així com els papers produïts per la pròpia institució (acords, comptes, contractes, etc.).

Tot i que, teòricament, els municipis haurien de conservar el fons documental general des del seu naixement, diverses circumstàncies (conflictes bèl·lics, canvis d'edifici, despreocupació amb deficientes condicions termoambientals...) han fet aque a la majoria de la comarca, el recull documental comenci, de manera continuada, al segle passat, com és el cas del Far d'Empordà.

Es conserven dos inventaris (1) d'aquest arxiu municipal que foren redactats els anys 1931 i 1945, encara que el seu estat de conservació no és gaire bo i no tenim cap resta ni anterior ni posterior a aquestes dates.

Els llibres d'actes de sessions són aquells que registren els esdeveniments referits a la comunitat administrativa presos pels seus legítims representants i on es reflecteix bona part de la història del municipi- s'han conservat els esborranys d'actes, el més de 1911.

La correspondència aplega el conjunt de cartes o oficis rebuts i/o enviats pel consistori; en el cas del fons documental del Far d'Empordà, conserven oficis des de l'any 1864 i de manera continuada de l'any 1926 fins al 1975, els anys de la guerra inclosos.

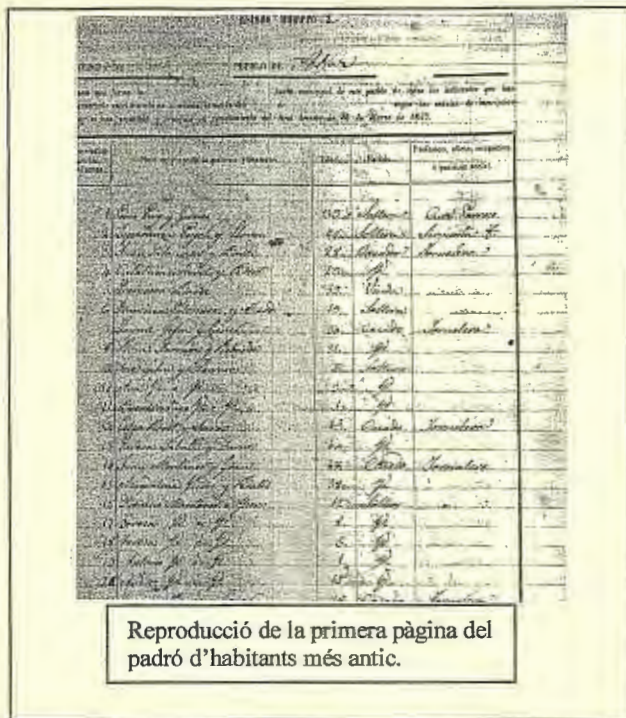
Els comptes municipals recullen regularment les transaccions, els deutes, els crèdits i altres conceptes subjectes a càlcul de l'Administració municipal- en el cas del Far d'Empordà es conserven testimonis del 1878.

Els pressupostos són els documents que recullen els ingressos i despeses que tindrà una entitat- en aquest cas l'ajuntament- en un període determinat, generalment un any. Aquesta sèrie documental comença l'any 1885.

Les sèries de les diverses contribucions o impostos que gravaven diferents aspectes de la riquesa de les persones són sempre presents comencen l'any 1886 i tracten d'amillaments (relació numerada i alfabètica de tots els propietaris o usufructuaris de béns immobles i ramaderia sotmesos a contribució), els padrons de la contribució urbana comencen l'any 1898, la matrícula industrial aplega tots els contribuents gravats per la indústria, manufactura i comerç des de l'any 1898; l'impost sobre consums reunia els diferents tributs indirectes sobre articles de primera necessitat i comestibles (oli, sabó, vi), i els testimonis més antics daten de l'any 1878.

Els expedients de quintes o lleves recullen el conjunt de gent reclutada en un mateix any i en el cas de l'arxiu del Far d'Empordà es conserven des de l'any 1863.

L'apartat de demografia (padrons de població, censos, estadístiques i altres registres) informen de l'estat numèric i detallat dels habitants datat l'any 1857 i és el document més antic que es conserva del fons municipal tal com es pot apreciar a la il.lustració (2) que acompanya aquest text.

A partir del creixement urbanístic que es produeix a moltes poblacions durant el segle XIX la documentació d'obres es veu incrementada a partir d'uns nous plantejaments i gestió urbanística (canalització d'aigües, clavegueram, pavimentació, enllumenat) que faran que les obres augmentin així com les obres de particulars. A l'arxiu del Far es conserva la memòria, el plec de condicions i el pressupost per a la construcció del nou edifici de l'Ajuntament (no l'actual) a càrrec de l'arquitecte Claudi Díaz l'any 1949.

La documentació generada per les diferents consultes electorals es custodia també als arxius municipals, així trobem expedients d'eleccions municipals des de l'any 1878, eleccions de diputats provincials des del 1882, eleccions generals des del 1869 i al Parlament de l'any 1932.

Es conserva també un interessant registre de refugiats de guerra que arriben al Far entre els anys 1938-1939, junt amb una sèrie de llistes de donatius que la gent del poble oferia als refugiats la majoria provinents d'Andalusia, Madrid i el País Basc.

Aquí només hem presentat un breu mostratge dels conjunts documentals o sèries potser més representatives i conegudes, però el conjunt documental del Far d'Empordà és més ampli (6 metres lineals i 60 capses arxivadores) on s'apleguen dos segles de la història d'aquest municipi altempordanès. Ofereix un ampli ventall de possibilitats d'investigació que podem llegar a futures generacions. L'estudi de la història ens permetrà entendre millor el nostre present i construir un futur més sòlid i intentar no caure en els mateixos errors.

Sagrario Gallego

Notes:

- (1) Arxiu Històric Comarcal de Figueres (= AHCF). Fons municipal del Far d'Empordà. Administració general. Secretaria: Inventaris de l'arxiu municipal. Capsa núm. 2
- (2) AHCF. Fons municipal del Far d'Empordà. Població. Padró municipal d'habitants de 1857. Capsa núm. 49

ESCOLA D' EL FAR D' EMPORDÀ

CANVIAR EL XIP

PLUJA D' ENTREVISTES

El passat dia 17 de setembre al portar el meu fill a l' escola, vaig tornar a entrar a aquella sala tan vella d' aspecte abandonat i li vaig dir: vinga fill, pujem l' escala. Ell no volia pujar i a mí aquella escala fosca i deixada també em semblava que no em convidava a entrar, sino més aviat al contrari, em donaven ganas de córrer cap a fora i, en fi això no podia ser era el disset de setembre i el meu fill havia de començar P-3 a l' escola del seu poble tal i com després de moltes deliberacions la seva família havíem decidit.

Jo, no podia deixar de pensar en quan era petita i veníem a l' escola amb la meva germana Judith i la Lluci de Can Saurí, etc..., i en la Srta. Mercedes , i aquella classe tan plena de gent, amb tots aquells nois tan grans que ens feien tanta por, i amb els comentaris que al llarg de tota la meva adolescència vaig anar sentint, amb el deteriorament que va patir l' escola als anys 75-80, fet que va provocar que la gent del poble portés la mainada a l' escola de Figueres i que passés de preocupar-se pel que teníem a casa nostra, deixant que gradualment, es fés un cercle en el qual: L' ESCOLA ESTÀ MALAMENT, NO HI PORTO EL MEU FILL, i NO HI PORTO EL MEU FILL, PER QUE L' ESCOLA ESTÀ MALAMENT, i ningú no feia res per canviar, simplement aquest era el pensament de molta gent.

Però, hem arribat a tenir fills en edat escolar i tot i que sempre havia pensat que els meus fills no anirien a l' escola del poble, degut a la mala imatge que d' aquesta en tenia, ens hem deixat convencer dominats per la raó, doncs què millor que els nostres fills no s' hagin de desplaçar en cotxe cada matí i puguin gaudir d' altres avantatges d' adaptació que l' Escola Rural representa.

I ara ens trobem dins una Escola viva i dinàmica, que funciona correctament, amb una relació molt propera amb el professorat i una AMPA amb ganas de fer coses pels nens, i amb un Ajuntament que hi posa molt de la seva part per mantenir-la i fer-la créixer.

O sigui, hem canviat el XIP. Avui ja puc parlar d' una altra manera, el meu fill hi va molt content i per a ell la percepció visual que va tenir en el primer moment quan va entrar en un lloc desconegut i que no semblava una escola, li ha quedat substituïda per la percepció no tant visual, sino més general de trobar una escola on professionals com son els mestres fixes, la Trini Garcia, en Pep Plana/ Inma Lloveras, els mestres de suport i personal de reforç, l' Anna Fabra, treballen moltíssim per fer que l' adaptació i l' aprenentatge dels nostres fills sigui constant i positiu per al seu desenvolupament.

Els He entrevistat perquè ens expliquin coses sobre l' Escola d' El Far :

TRINI GARCIA DE FIGUERES, MESTRE D' EDUCACIÓ INFANTIL I DIRECTORA DE L' ESCOLA D' EL FAR: L' escola "reneix" amb força.

Com definiries l' Escola d' El Far ?

És una escola que "reneix" amb força després de passar per moments difícils , gràcies a l' esforç de l' Ajuntament que ens farà una escola nova i sempre col.labora quan els mestres els hi demanem; dels pares que porten els seus fills a l' escola i la dinamitzen amb les activitats que duen a terme; dels nens i nenes que es senten d' El Far i s' hi troben bé a l' escola i dels mestres que intentem fer la feina el millor possible.

L' Escola d' El Far té els avantatges de ser una escola rural : relació oberta i constant amb les famílies, arrelament a l' entorn, més recursos humans i materials en relació a les escoles grans, etc..

Per exemple , aquest curs els alumnes de primària gaudeixen d' una hora d' anglès a nivell oral; la qual cosa és impensable en altre tipus d' escola.

Com veus el seu futur ?

Crec que podem ser optimistes. Fa 2 cursos vàrem arribar 2 mestres amb plaça definitiva i estàvem a un pas (1 nen) de perdre'n un.

Ara, som més a prop de guanyar-ne un i ser 3 mestres a l' escola.

Com a directora em podries dir que és el que més t'agrada i que t'agradaria canviar si es pogués.

La feina de directora no és gaire gratificant en general , ja que es tracta de mirar la correspondència i donar resposta a les cartes que cal, fer actes de reunions, portar els comptes,etc..

El més agradable com a Directora és el període de pre-inscripció i matrícula ja que em permet tenir el primer contacte amb les famílies dels nens i nenes que començaran a l'escola i com que cada curs hem pujat de nens , he viscut el creixement de primera mà.

El millor de la meua feina, però , es ser la mestra dels més menuts de l'escola; perquè encara que de vegades et fan enfadar, sovint et donen grans satisfaccions. Per exemple, quan un nen de P-3 aprèn a escriure el seu nom tot sol, quan va coneixent les lletres, quan a P-5 comencen a llegir paraules,....

JOSEP PLANA MESTRE DE PRIMÀRIA : En el fons som com una gran família.

En una escola gran de 25-27 nens i nenes per classe, estar per tots crec que és una mica difícil , però en una classe amb 10 alumnes estan tots molt més propers uns als altres i a vosaltres, com s'aconsegueix una adaptació individual i de grup?

Molt més fàcilment que en una escola gran. En una escola com la nostra les relacions que es poden establir entre l'alumne i el professorat són molt més personals i profundes que en qualsevol altre lloc. A partir d'aquí, el coneixement que tenim de l'alumne és molt més intens i és pot donar a cadascun allò que més li escau. En el fons, som com una gran família on tothom pot trobar el seu espai.

En quan a l'adaptació social ens podries dir aspectes positius i negatius (si creus que n'hi ha).

N'hi ha hagut d'inconvenients. Les escoles petites patien d'un cert aïllament i migradesa de recursos, a l'igual que els pobles petits no poden oferir els mateixos serveis que tenen les ciutats. Però des de fa anys les coses han canviat molt i actualment podem competir amb molta més igualtat amb qualsevol altre escola. D'una banda s'ha generalitzat les sortides, visites i colònies, per conèixer altres realitats o viure experiències difícils de tenir al propi poble. D'altra banda , les recursos destinats a les escoles rurals s'han multiplicat i actualment les mestres especialistes, les reunions amb professors d'altres escoles o el material informàtic són una realitat. I per exemple d'això , només cal mirar la Zona escolar que formen El Far , Vilamalla , Siurana i Vilabertran.

IMMA LLOVERAS , MESTRE DE PRIMÀRIA: tot és positiu.

En una escola rural el grup de treball és reduït, tot i que amb molta diversitat d'edats i cursos , cosa que sol preocupar als pares. Com s'organitza la feina i com s'arriba a que cada infant aprengui el que li toca ?

Es funciona per grups reduïts. El/la mestre/a explica en un grup d'alumnes mentre els altres treballen autònomament. Té avantatges ja que s'afavoreix l'autonomia personal dels alumnes i la cohesió del grup (s'ajuden i aprenen uns dels altres). D'una banda el seguiment individual de l'alumne/a pel que fa als seus aprenentatges , es pot fer molt bé ja que el grup es reduït. D'altra banda al haver-hi més mestres que grups (faig referència a la mestra de suport) es pot desdoblar el grup i treballar a nivell més individual.

A nivell personal només puc dir que és el primer any queestic a l'escola i m'agrada com funciona el grup de treball de l'aula. Crec que tot hi haver-hi diferents cursos dins una mateixa aula es pot aprofundir en els aprenentatges dels alumnes igual que en una escola gran.

Que creus que hi ha de positiu en aquest cercle tan petit ?

Tot, Crec que es pot arribar a accedir molt millor en el coneixement dels teus alumnes i això no té preu.

ANNA FABRA SEGARRA D'EL FAR , PRESIDENTA DE L'AMPA I MONITORA DEL MENJADOR ESCOLAR: Amb els nens fa falta , paciència, comprensió i bon humor.

Tu treballes amb els nens en hores d'esbarjo i sobretot en el menjador escolar , ens pots explicar la teva experiència fins el dia d'avui ?

L'experiència de treballar amb la mainada " fins el dia d'avui m'ha agrada molt". És una experiència diferent a les altres feines, perquè treballar amb nens no te rès a veure a treballar entre adults. He après que s'ha de tenir molta paciència i bon humor cada dia, encara que hi hagi dies que t'aixeques amb el peu esquerra, els problemes han de deixar a casa i arribar amb bon humor, paciència i comprensió. Faig el possible perquè els nens es trobin bé amb mi.

Com a presidenta de l'AMPA de l'escola , explica'ns la voluntat que teniu des de l'associació i l'importància de l'AMPA.

És molt senzilla la nostra voluntat , ja que tota la feina que es fa és perquè els alumnes en surtin beneficiats.

Les activitats que es fan es proposen des de l'AMPA com son la venda de flors , números panera,etc.. és realitzen a fi de poder subencionar econòmicament les excursions , material escolar , fitelles,etc..

Crec que és important que hi hagi l'AMPA per fer que tots els alumnes siguin iguals i no hi hagi discriminació entre ells en tots els aspectes i per ajudar a tirar endavant l'escola.

JAUME ARNALL I FIGUERAS , ALCALDE D'EL FAR D'EMPORDÀ: El futur depen dels pares.

Sr.Alcade, li he de preguntar per la reforma de l'escola , com ho tenim ?

Hi ha hagut dificultat per adjudicar l'obra , doncs el sector de la construcció té una forta demanda , però finalment l'empresa Argon Informatica és qui es farà càrrec de les obres i pensen començar a treballar passat Sant Martí.

Com es veu l'Escola des de l'Ajuntament ?

L'Ajuntament fa dos anys que ha fet una aposta molt gran per potenciar l'escola amb dos temes molt importants . El primer , el menjador escolar , i el segon lluitar per habilitar un espai més idoni perquè l'escola pugui anar creixent anys rera any.

Els resultats de l'aposta són molt positius , doncs el menjador escolar funciona amb molt exit i la reforma de l'escola és farà en els propers mesos.

Això no hagués estat possible sense l'interès que els pares posen perquè l'escola funcioni . L'Ajuntament vol fer tot el que estigui a les seves mans per donar als pares l'escola que ells desitgin. Sóc del parer que l'escola és una eina indispensable per el poble , doncs fa que els nens s'identifiquin amb el seu municipi i el sentin com a propi .

El futur de l'escola depen dels pares.

Esther Jofre i Company

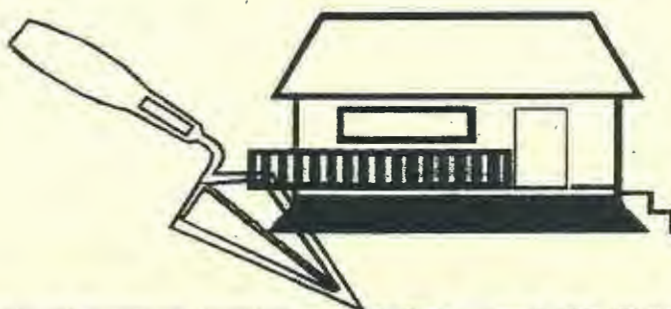
CEIP El Far d'Empordà

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA**

CONSTRUCCIONS

GUERRERO

**c/. Vilasacra, B - Tel. 51 08 05
EL FAR D'EMPORDA**

VULL CREURE...

Que no hi ha bons ni dolents dins una guerra..., que no és veritat que tot el món occidental autoritza l'actual pel·lícula bèl·lica americana..., que hi ha algú que pensa que aquest no és el camí.

Que tots nosaltres no hem oblidat que fa quatre dies, quan érem petits, la mare ens rentava en un cubell i la higiene s'aplicava com a molt setmanalment... quan ara tractem de "bruts" amb tanta contundència a gent de diferent raça. Perquè ...per molts motius... la ràbia contra alguns és més justificada. Des del nostre lloc, qui ens otorga la superioritat necessària per a carregar-nos cruelment tot allò que no és com nosaltres?

J en petit ...que en el meu poble hi pot haver algú a qui preocupa la gestió municipal (el pla d'obres i serveis, la ubicació del centre logístic i les seves conseqüències, el pas i l'efecte del TGV,...) i que voldrien ser informats del què passa en el municipi. ...i no només gent que amb les dues festes anuals ja se senten satisfets.

J amb tot això... que encara em quedarà força per tornar a participar o triar, quan hagi d'exercir el meu vot,... i confiar en algú,... per tirar el carro col·lectiu.

Que algun dia ens n'adonarem que tota aquesta xarxa de consum i dependència és esclavatge... i agafarem el camí oposat de la senzillesa i la nula opulència. Així ens podem adonar que molt a prop nostre hi ha un quart món similar al que ens ensenya la TV i davant del qual ens posem una gran bena als ulls.

Que el més difícil d'aconseguir a la vida,... la felicitat..., no s'adquireix amb euros, no es compra ni es ven... perquè s'aconsegueix estimant i essent estimat.

Que el temps val molt més que tot l'or del món i que ja no en tenim... perquè no sabem aturar-nos a gaudir de les petites coses, de la immensitat del mar, dels colors del cel els capvespres de tardor,...

Que encara els nens ens poden ensenyar a creure i somniar, a respondre amb el cor.

Que algun dia un nen escriurà una carta als reis on només demanarà quelcom tan senzill com tenir una família, sentir-se acompanyat i estimat, poder disposar de temps amb els seus. Llavors deixarem de pensar que comprar i adquirir coses omple i fa més feliç.

També pot ser llavors els adolescents s'adonaran que la realitat dels anuncis i programes televisius, "chats" i telèfons mòbils és una realitat fictícia i virtual que impedeix créixer i aprendre a enfrontar-se al veritable repte de fer amics o conservar vincles.

J més enllà els universitaris entendran que calen causes de tots, que és necessària la revolució social i la pressió per canviar coses... que ara cal lluitar més que mai contra la globalització i la dictadura tecnològica.

Que existeixen persones honestes i sinceres que són a prop teu pel goig de restar al teu costat,... sense dobles finalitats ni hipocresia... sense un interès per obtenir només quelcom per ells.

Que al fer balanç de l'existència, l'home pugui enorgullir-se de la seva presència a la terra i del privilegi de ser l'anomenat "intel·ligent".

Segurament necessito creure en això i moltes coses més per sentir que val la pena continuar endavant en la insignificant i dura aventura de viure una vida. Possiblement cada cop més em cal aferrar-me als vells principis, als primers valors i als ideals en què sempre vaig somniar.

Teresa Teixidor Planas

AERÒBIC

Per parlar d' una cosa determinada no se m' acudeix res millor que consultar el diccionari i buscar la definició, que d' aquesta paraula en fa La Reial Acadèmia de La Llengua, i així trobem que:

Aeròbic és un mètode d' educació física destinat a incrementar el consum d' oxigen amb la finalitat de millorar les activitats respiratòria i circulatòria del nostre organisme.

Simplement amb aquesta definició ja es veu lo important que és moures i fer exercici físic. Fent esport sigui quin sigui , suem i eliminem toxines acumulades al llarg del dia en el nostre cos, i a la vegada "desconectem" de la realitat i ens submergim i concentrem amb el que ens diu la monitora i això fa que que les nostres neurones preocupades pels exàmens, feina fills, amics, etc... reposin durant una estona, i que quan acabem, ens sentim contents i relaxats, cansats físicament però descansats emocionalment.

Al nostre poble hem tingut la sort durant tres anys, de tenir una professora d'aeròbic que venia cada setmana a fer-nos passar una estona de lo més agradable ens feia suar molt i ens "matxacava" sense deixar-nos encantar durant una hora, aconseguint que la desconexió fòs total i que el grup, ens ho passéssim d'allo més bé.

Aquesta professora era la Mònica, a ella l' aeròbic no cal dir que l' apassiona. Ens animava a fer aquesta activitat i va saber portar molt bé el grup. Va preparar els més joves per participar a diferents competicions i exhibicions d' aeròbic de tota la comarca. Era molt bonic de sentir el nom d' El Far d' Emporda participant a les Fires i Festes de la Santa Creu. Des de la revista crec que és una manera de donar-li un GRÀCIES molt gran per tot el temps que ens ha dedicat i dir-li que esperem que torni a ser la nostra professora d' aeròbic.

Bé, tot i que les classes d' aeròbic per aquest hivern 2001/2002 estan temporalment suspeses, vull animar a la gent a participar-hi quan es tornin a posar en marxa, i a suggerir altres possibles activitats que poguéssim fer durant l'hivern al nostre Centre Social.

Esther Jofre.

COM ACABARÀ TOT PLEGAT?

Una vegada més estem en temps de publicar la revista. Aquesta vegada exposo el que inquieta a molts de nosaltres.

Es tracta ni més ni menys que de dos temes que són ben actuals i que no tenen fàcil solució, per no dir que no es solucionaran. A partir d'aquí en patirem les conseqüències en més o menys grau segons es desenvolupin els aconteixements. Un d'ells és l'enfrontament que ja fa temps que dura entre el món ric, amb grans tecnologies i el món de les grans masses de població que emigra constantment cap als més industrialitzats. Fins aquí la cosa sembla normal, a pesar dels conflictes que produeix, doncs sempre i per naturalesa l'espècie humana i tot el que es mou en el nostre món ha fet el mateix: buscar-se la vida on li ha estat més fàcil aconseguir-ho.

Però el preocupant no és això, tot i que ho és, sino que també aquests dos mons fa temps que estan prenent posicions cada vegada més perillosament per conservar la seva primacia, els uns la seva gran riquesa i els altres les seves creences, sacrificant tot el que s'hi oposa, fins i tot dins el seu propi país.

Fins on són capaços d'arribar els uns amb els seus medis i els altres amb el seu fanatisme és el gran interrogant, però en vista dels últims successos sembla que les dues parts estan disposades a arribar on calgui.

L'altre tema motiu de preocupació i lligat a la gran industrialització i tecnologia és l'escalfament atmosfèric, que ens agradi o no hem d'anar admetent que s'està produint. A mi, personalment, em costa d'admetre, però l'evidència cada vegada és mer difícil de negar.

Estem de ple en un cicle atmosfèric que ja està fora de tota normalitat, i no és perquè el moment actual, aquesta tardor, sigui climàticament particular per l'elevada temperatura que estem disfrutant o patint, que això ja és criteri de cadascú. Això podria ser cíclic i tant de bo ho fos, sempre ha fet fred i calor i sempre les temporades han estat més o menys fora del que en diem normalitat. El preocupant és la possible relació entre aquest canvi i la gran pressió a què estem sotmetent les lleis físiques que equilibren el nostre món.

D'una banda un món que té un potencial econòmic que pot desenvolupar tecnologies cada vegada més atrevides i en conseqüència més perilloses, doncs quan es tenen més aviat o més tard es fan servir. De l'altra part mig món superpoblat i regit per un fonamentalisme que no tolera que la meitat de la seva població, les dones, tinguin vida pròpia i les reclou amb pany i clau negant-los qualsevol dret inherent a la seva persona.

Són dos mons diferents que, interessos a part, que n'hi ha i de grossos, són intolerants l'un amb l'altre i estan enfrontats en franca hostilitat.

Fins aquí el comentari del que preocupa actualment a tots plegats per les possibles conseqüències, però que malauradament no hi podem fer gran cosa com no sigui esperar en què cau tot plegat. Mentrestant, desitgem-nos el millor per a tots.

Festa de sant Martí 2.001. Ramon Clos i Bech

CUINA DE FESTA MAJOR

GASPATXO ANDALÚS

Ingredients:

- una barra de pa
- un tomàquet madur
- mig pebrot vermell
- 4 dents d'all
- sal
- vinagre
- oli
- 1-1.5 litres d'aigua

Primer posarem en remull la barra de pa. Després passem per la batedora el tomàquet, el pebrot vermell, els alls i ho barrejem amb un bon raig d'oli. Després hi afegim un raig de vinagre i, per últim, el pa remullat. Quan ho tenim tot ben barrejat afegirem entre un litre i un litre i mig d'aigua fresca i si no ens agrada trobar restes, colarem el gaspatxo. Es pot veure com un caldo, però també, depenent del gust del consumidor, si pot afegir trossos de ceba, pebrot, pa torrat, cogombre ... com si fos una sopa.

Dolores Murillo.

ESPATLLA DE XAI AL FORN

Ingredients:

- una espatlla de xai
- cebes
- alls
- pebrot vermell

- una mica de tomàquet
- patates
- oli
- greix de porc
- sal
- conyac

Començarem fent uns quants pics a l'ós de l'espatlla de xai. La salarem i la col·locarem en una plata d'anar al forn, untada amb greix i oli abundant. Quan s'hagi cuit una mica, hi afegirem la ceba tallada a trossos grossos, els grans d'all sense pelar, el pebrot a talls, el tomàquet i un raig de conyac. Quan veiem que la espatlla de xai és rossa la girarem i hi afegirem les patates tallades primes. Ho deixarem que cogui mitja horeta més fins que torni a ser rossa i les patates cuites.

*Anna Maria Clos
Mas Vidal*

TURRÓ DE CADIS

Ingredients:

- ½ Kg. d'ametlles crues
- ½ Kg. de sucre
- 100 gr. de farina d'arròs
- la pell d'una llimona ratllada
- 2 ous
- fruita confitada

Començarem fent un xarop amb un quart de vas d'aigua i el sucre. Les ametlles crues, les escaldarem, hi traurem la pell i les pelarem. Després les moldrem fins que quedin ben fines. Les pastarem amb el xarop de sucre i hi afegirem també les dues yemes d'ou i la farina d'arròs hi ho barrejarem bé fins que ens quedi una pasta consistent. Agafarem dos motlles de la mateixa mida que un torró (ens podem servir aquells antics on es posàvem els glaçons que eren de ferro i tenien un esquelet de plàstic al mig). Posarem un llit de pasta, hi col·locarem la fruita confitada i tornarem a cobrir amb pasta. Pintarem la part de sobre amb yemes d'ou i ho posarem al forn, només fins que la part de dalt estigui dorada, aproximadament uns 10 minuts.

Neus Pujol

Voldria agrair a les cuineres del poble que m'ajuden a fer aquest receptari i animar a aquelles que els agradi cuinar i tinguin receptes, a fer-m'ho saber per publicar-ho en el propers números. Moltes Gràcies.
Sara Bayés Quer.

SOLUCIONARI

1. La filla de l'apotecari és la dona del metge
2. Dos exviudots cadascun amb la filla de l'altre
3. Cap. Cap a Cantavella hi anava jo
4. DAVID
5. La llebre menja avui

ENIGMES de FAMÍLIA

CÀLCUL FAMILIAR

La Bernarda té el doble de germans que de germanes, però si al nombre total de germans se li resten totes les germanes de la família inclosa ella, aquest nombre és tres.

Quants germans i germanes componen la família

EL GALIMATIES DE LA GERMANA QUE NO ÉS TIA

Jo tinc una tia i la meva tia, una germana que no és la meva tia. Com és possible això?

QUIN EMBOLIC DE PARENTS!

La Tània, filla única, és la mare de l'Andreu i la filla política de la Laura. Si el Jordi és l'oncle de l'Andreu, quin parentiu unirà aquest amb el Manel, el marit de la Laura?

ELS FILLS DE LA ROSSANNA

Jo tinc sis fills. Cada fill té una germana. Quants fills tinc?

EMBOLIC FAMILIAR

Com és possible que el meu pare sigui cunyat del meu fill i que jo sigui l'avi del meu germà?

ONCLES I NEBOTS

Quin és el nombre mínim de persones que falta per aconseguir reunir un grup de dos oncles i dos nebots?

UNA CONFESSIÓ INEXPLICABLE

El Ferran diu: "La persona que més m'estimo en aquest món és, justament, la sogra de la dona del meu germà". Saps qui és aquesta persona?

L'ENIGMA DEL PARENT

Quin parent meu és el fill de la germana de la meva mare?

EL PROBLEMA DE LES GERMANES

L'Eduarne i la Vanessa són germanes. L'Eduarne té dues nebodes, que no són nebodes de la Vanessa. Com ho pots explicar?

UN ALTRE EMBOLIC

En Roger es preguntava que si el fill del Pau era el pare del seu fill, què era ell del Pau?

UN DINAR FAMILIAR

L'Ernest va convidar a dinar el cunyat del seu pare, el sogre del seu germà, el germà del seu sogre i el pare de la seva cunyada. Quants convidats va tenir?

PARES I FILLS

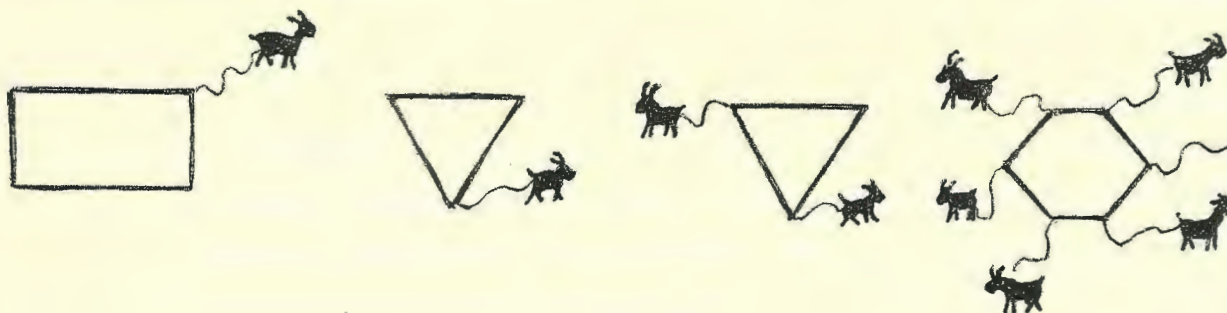
Hi ha una família formada per un pare de 50 anys, una mare de 48, un fill de 25 i una assistenta de 24. La mare es mor. Com podríem aconseguir que el pare i el fill fossin germans?

T. TEIXIDOR

PENSEM GEOMÈTRICAMENT

PROBLEMES de CABRES

1. Una cabra està lligada a una corda de 12 metres de longitud al vèrtex d'un solar rectangular de 10m x 5m. Per quina superfície màxima pot pasturar?
2. Una cabra està lligada a una corda de 10 m de longitud, al vèrtex d'un terreny que té forma de triangle equilàter de 9 m de llargada. De quina superfície màxima disposa la cabra per poder pasturar?
3. Ara tenim dues cabres, cadascuna està lligada a una corda de 9 m de longitud en dos vèrtexs diferents d'un solar que té forma de triangle equilàter de 9 m de llargada. Quina és la superfície màxima que tenen les dues cabres per pasturar?
4. I per fer-ho més difícil ara tenim sis cabres, cadascuna està lligada a una corda de 9 m de longitud en dos vèrtexs diferents d'un solar que té forma d'hexàgon regular de 9 m de costat. Quina és la superfície màxima que tenen les cabres per pasturar?

Instal·lacions

MORILLO, S.C.

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Tel. 972 50 41 29 - Mòbil 656 804 194

Moviments Demogràfics

A nivell demogràfic, durant els darrers sis mesos, en el nostre poble s'han produït els següents fets a destacar:

Naixements:

Aura Subrià Company, el 25 de Maig del 2001.

Emma Sagué Casanovas, el 22 d'Agost del 2001.

Juli Ruano Capablo, el 2 d'Octubre del 2001.

Primera Comunió i Comunió Solemne:

El dia 17 de Juny, van fer la Primera Comunió a l'Església del Far la Judit Vidal, la Laura Berja i l'Enric Subirós. El diumenge 1 de Juliol, va fer la Comunió Solemne en Ruben Ferrera.

Confirmació:

El diumenge 8 de Juliol, el Bisbe de Girona va celebrar la confirmació de Esther Bartolomé, Alba Bayés, Marc Carbonell, Blai Carbonell, Úrsula Fernández, Mònica Garcia, Remei Ibañez, Cati Moret, Francesc Moret, Víctor Morillo, Jonhatan Morillo, Antonia Pérez, Cristina Reixach, Lourdes Salgado, Xènia Semis, Enric Vidal, Cristina Vidal.

Casaments:

El dia 8 de Setembre del 2001, a l'Ajuntament del Far d'Empordà, es varen casar en Sergio Jimenez Fàbrega i la Maria Soms Fàbrega.

El 15 de Setembre del 2001, a l'Església de Sant Martí del Far d'Empordà, es varen casar el Ramon Juárez Cobo i l'Eva Esparraguera Villalon.

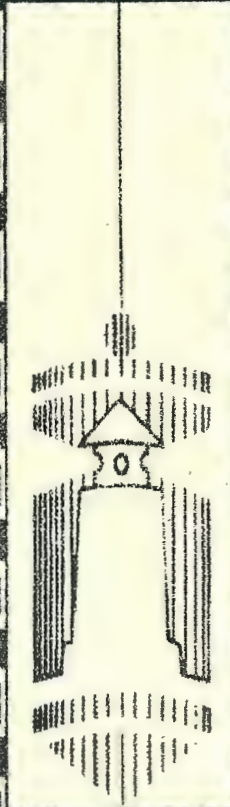

Defuncions:

Juan Maria Pacheco Lechado, el 13 de Setembre del 2001.

Fe d'Errates: A l'anterior número de la Revista FARUS es va fer que constar que Carlos Rodríguez Juárez va néixer el 27 d'Abril del 2001, quan en realitat va néixer el 27 de Gener del 2001.

Sara Bayés Quer, Novembre 2001.

Subministres EL FAR

**MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ
NOVA EXPOSICIÓ**

Oberta també dissabtes de 16:00 a 20:00.

VENDA AL MAJOR:

**FORJATS I ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT I TEULES
- GRANGES -
IMPERMEABILITZACIONS I SANITARIS**

**GRESSOS i REVESTIMENTS.
PREUS DIRECTES
DE FÀBRICA**

carrer de la Font, 1

Tel. i Fax 972 51 14 08

17469 EL FAR D'EMPORDÀ (Girona)

Curs escolar 1940-41 aprox. Fotografia cedida per la família Trulls-Pagès. Cal Trempat.

D'esquerra a dreta :

Filera de dalt: Conxita Llauró, Mª Lluïsa Parés, Teresa Rovira, Carme Trulls, Sta. Isabel Gustá (mestra), Niceto Carbonell, Joan Trulls, Josep Tell, Joan Saurí, Damià Ferreró, Joan Martí.

Filera de baix: Lola Bosch, Anita Tell, Teresa Bosch, Ramon Rovira, Joaquim Clos, Joan Ferreró, Anita Nicolau, Josep Clos, Pau Ferrer, Daniel Jofre.